

Rekonstrukcija druge faze ceste od Velenja do Arje vasi se preveša v drugo polovico. Slovenija ceste iz Ljubljane so asfaltirale polovico 2500 metrov dolgega odseka in kot pravijo, dela napredujejo brez posebnih ovir. Na tem odseku bodo tudi štirje manjši mostički, gadi pa jih TOZD Nizke gradnje. Pogodbeni rok za zaključek del je bil konec septembra, vendar ker se je zataknilo že na samem začetku pri dokumentaciji, računajo, da bodo dela končana konec oktobra. Kot zanimivost naj povemo, da tokrat ne bo nezaželjenega obvoza kot je bil pri prvi fazi, saj bodo delovišča opremlili s semaforji. (D. B.)

Sklepov občinske skupščine ne uresničujemo

Na posvetovanju, ki ga je pripravil velenjski občinski izvršni svet s poslovnimi organi OZD ter predsedniki izvršilnih odborov SIS, so opozorili, da delovni kolektivi ne uresničujejo sklepov občinske skupščine, ki zadevajo gospodarjenje v letošnjem letu — Bodo potrebni dodatni ukrepi? — Podobna ocena investicijskih vlaganj — O nekaterih investicijah oziroma investicijskih načrtih se bo treba resno pogovoriti — Problematični niso samo bolniški izostanki, pač pa sploh izostanki z dela ter produktivnost

Izvršni svet skupščine občine Velenje je pripravil v ponedeljek, 20. avgusta posvetovanje poslovnih organov organizacij združenega dela in predsednikov izvršilnih odborov SIS iz Saleške doline. Obravnavali so vpliv ukrepov zveznega in republiškega izvršnega sveta na gospodarjenje temeljnih in drugih organizacij združenega dela v občini Velenje ter poslušali

informacijo o rezultatih gospodarjenja v Saleški dolini v letošnjem prvem polletju.

Predsednik izvršnega sveta skupščine občine Velenje, Franjo Kljun, je uvodoma po-

udiril poglobitve slabosti, ki so zaznane v tekočih gospodarskih gibanjih v Saleški dolini v letošnjem prvem polletju. Posebej je opozoril, da združeno delo, kot vse kaže, ne uresničuje ukrepe, ki jih je sprejela velenjska občinska skupščina ob obravnavi rezultatov gospodarjenja za obdobje januar — marec 1979. Premajhen napredek je dosežen zlasti še pri posodabljanju in prestrukturiranju proizvodnje, ne spoštujemo dogovorjena delitvena razmerja, vse razumne meje pa presegata gibanje zaposlenosti in bolniških izostankov. Zato velenjski občinski izvršni svet, kot je sporočil Franjo Kljun, že resno razmišlja o predlogu dodatnih ukrepov, ki naj bi jih sprejela občinska skupščina in

ki naj bi vendarle zagotovili za prihodnje boljše delo in zaježili slabosti v gospodarskih gibanjih. Večja zavzetost bo potrebna v prihodnje tudi pri načrtovanju razvoja, in to na vseh ravneh.

Izvršni svet skupščine občine Velenje pripravlja podrobno oceno investicijskih vlaganj v temeljnih in drugih organizacijah dela ter nasploh v občini. Naloge so številne in zahtevne, vendar jih ne uresničujemo. Pod drobnogled bo treba uvrstiti naložbe na stanovanjsko-komunalnem področju, posebej z namenom, da bi zagotovili dosledno izvajanje sklepov, ki so jih sprejeli na zadnji seji zbori skupščine občine Velenje. Nuje bo nadalje dogovor o (nadaljevanje na 2. strani)

NOV LOVSKI DOM NA LJUBELI

Člani lovske družine Škale bodo jutri, 25. avgusta slavili pomemben delovni uspeh. Na Ljubeli bodo slovesno odprli nov lovski dom, ki so ga lovci zgradili z udamiškim delom, ob pomoči kmetov iz Skal, Cirkovc in Plešivca, ki so jim darovali les ter nekateri kolektivi iz velenjske občine.

Novo pridobitev so hoteli izročiti svojemu namenu že preteklo nedeljo, vendar so postavili otvoritev zaradi dežja na jutri. Dom bodo odprli med priložnostnim kulturno-zabavnim programom, ki se bo začel ob 15. uri. Zelo zanimivo pa bo na vrhu Ljubele že dopoldan, saj se bo ob 9. uri začelo meddružinsko občinsko tekmovanje v streljanju na glinaste golobe. (sv)

SLAVJE BO V GORNJEM GRADU

V soboto, 8. septembra bodo v Gornjem gradu osrednje slovesnosti ob prazniku občine Mozirje in ob 35-letnici osvoboditve Gornjega grada. Letošnje občinsko praznovanje bi moralo biti v krajevni skupnosti Bočna, vendar so se odločili, da ga bodo proslavili v Gornjem gradu. Tam bo slavnostna seja občinske skupščine, odkrili pa bodo tudi obeležje Zidanškovi brigadi ob 35-letnici osvoboditve Gornjega grada.

Na čast praznika občine Mozirje — 12. septembra bodo v Gornji Savinjski dolini številne prireditve. Omenimo samo nekatere. V Gornjem gradu bodo 7. septembra v Radmirju predali svojemu namenu nov most na regionalni cesti Šentrupert — Logarska dolina. Popoldan pa bo tudi otvoritev gozdne ceste Roban — Knez v Robanovem kotu. (Ma)

Nova šola v Šmihelu

Drugo leto bodo v občini Mozirje končali dela, dogovorjena ob uvedbi prvega krajevnega samoprispevka — Letos je bila adaptirana podružnična šola Nova Štifta, v zaključni fazi pa je izgradnja podružnične šole v Šmihelu — Nove pridobitve se obetajo tudi Lepi Njivi in Šmartnem ob Dreti

V občini Mozirje so se leta 1973 delovni ljudje in občani odločili, da s samoprispevkom pomagajo odpraviti probleme, ki tarejo osnovno šolstvo. Objekti v Gornji Savinjski dolini so bili namreč zastareli, namreč nefunkcionalni in nenazadnje pretesni.

Sprejet je bil naslednji program del: novogradnja podružnične šole Rečica, rekonstrukcija in dozidava šol Ljubno, Luče in Gornji grad, ureditev ogrevanja podružnične šole Solčava, adaptacija podružničnih šol Nova Štifta in Šmihel, novogradnja podružnične šole Lepa njiva ter adaptacija in ogrevanje podružnične šole Šmartno.

Do letošnjega leta je bil realiziran glavni del programa, in sicer na šolah Rečica, Ljubno, Luče, Gornji grad in Solčava. Vse tri popolne osnovne šole na Ljubnem, v Lučah in Gornjem gradu so prostorsko

urejene tako, da zadovoljujejo potrebam celodnevne šole. Ob teh treh šolah so telovadnice, ki so še posebej pomembne tudi za razvoj telesne kulture krajanov.

Letos je bila adaptirana podružnična šola Nova Štifta, kjer so zdaj ustvarjeni pogoji za celodnevno šolo. V zaključni fazi izgradnje je podružnična šola Šmihel, montažne izvedbe tipa Marles. Dana je možnost za uvedbo celodnevne šole, v zgradbi je stanovanje za učitelja, kraju samemu pa so name-

(nadaljevanje na 2. strani)

Ob koncu tedna spremeni
vreme, predvsem v po-
poldanskem času krajevne
plohe in nevihte. Hladneje
bo.

Odločalo bo združeno delo

Do 110. septembra sta v javni razpravi sanacijski in stabilizacijski načrt občinske zdravstvene skupnosti Velenje

Odborska zdravstvena skupnost Velenje je te dni že posredovala vsem temeljnim in drugim organizacijam združenega dela v Saleški dolini v razpravo in sprejem sanacijski načrt za kritje nekritih odhodkov po zaključnem računu za leto 1978 ter stabilizacijski načrt za zagotovitev skladne potrošnje z razpoložljivimi in planskimi izhodišči za leto 1979.

Javne razprave o obeh dokumentih naj bi trajale v samoupravnih organih in na sestankih delegacij za občinsko zdravstveno skupnost do 10. septembra, ko naj bi skupščina občinske zdravstvene skupnosti Velenje še potrdila že sprejete sklepe in stališča.

O finančnih težavah občinske zdravstvene skupnosti Velenje so tekle razprave več mesecev, predložila sanacijskega in stabilizacijskega programa pa so pred tem obravnavala tudi nekatera občinska vodstva družbe in političnih organizacij. (Ma)

SEJA KOMITEJA OK ZK VELENJE

V torek se je sešel na 42. sejo komiteja občinske konference ZKS Velenje. Člani so razpravljali o aktualnih nalogah v sedanjih gospodarskih razmerah, seznanili pa so se tudi z oceno gospodarskih gibanj v Saleški dolini v prvih šestih mesecih letos ter s stališči občinskega koordinacijskega odbora za gospodarjenje, ki deluje pri predsedstvu občinskega sveta ZSS Velenje. (Ma)

Dostojno proslavili stoletni jubilej

V Šoštanju so svečano proslavili 100-letnico gasilskega društva Šoštanj—mesto — Slavje se je udeležilo veliko število gostov — Pobratenje z gasilci iz Čazme

Pretekli konec tedna je minil v znamenju velikega in pomembnega jubileja šoštanjskih gasilcev, ki letos zaključujejo kar celo stoletje uspešnega dela. Stoletnico so proslavili zelo slovesno, Šoštanj pa si je nadel praznično podobo že nekaj dni prej.

Praznovanje se je pričelo v soboto 18. avgusta zvečer s svečano akademijo v šoštanjskem kulturnem domu. Številni gostje, gasilci in krajanji so napolnili dvorano. Zanimiv kulturni program pa so jim pripravili Saleška folklorna skupina, Šoštanjski oktet in učenci osnovne šole Biba Roček. Šoštanjske ulice je zatem osvetlilo na desetine bakelj, ki jih je v spremstvu godbe na pihala nosilo staro in mlado, po okoliških obronkih pa so zagoreli kresovi. Budnica je praznično nedeljo prebudila v deževno jutro, ki se je nato nadaljevalo še v deževen dan. Kislo vreme pa kljub temu ni zmotilo slavlja šoštanjskih gasilcev. Že navsezgodaj so gasilski veterani v tekmovanju s starimi brizgalnimi pokazali, da so še vedno večji dela z opremo, ki ima že precejšnjo muzejsko vrednost.

Ob 9. uri se je v dvorani prizidka sodobnega gasilskega doma pričela slavnostna seja društva, ki so ji poleg domačih gasilcev prisostvovali tudi predsednik skupščine občine Velenje Franjo Korun, predsednik občinskega izvršnega sveta Franjo Kljun, predsednik gasilske zveze Slovenije Branko Božič, predstavniki družbeno političnih organizacij občine Vele-

nje in krajevne skupnosti Šoštanj. Termoelektrarne Šoštanj, številnih gasilskih zvez in društev iz vse Slovenije, pa tudi iz hrvatske Čazme in avstrijskega Špitla ter mnogi drugi.

Prisotne je pozdravil predsednik gasilskega društva Šoštanj—mesto Hinko Bolha, ki je spregovoril tudi o vsebini in pomenu stoletnega dela Šoštanjskih gasilcev, nato pa izročil plakete, priznanja in odlikovanja skupščini občine, posameznim organizacijam združenega dela, gasilskim društvom in zvezam ter posameznikom za uspešno sodelovanje in požrtvovalno delo.

Društvu pa so gostje ob velikem jubileju iskreno čestitali in mu poklonili številna priznanja, spominska

darila, plakete, med njimi pa tudi najvišje odlikovanje Gasilske zveze Slovenije. Posebej svečano je bilo, ko je gasilsko društvo Šoštanj podpisalo listino o pobratenju in trajnem sodelovanju z gasilci iz Čazme.

Gasilsko slavje v Šoštanju se je zaključilo s prazničnim sprejemom, v katerem je skozi mesto do prireditvenega prostora pred sodobnim gasilskim domom korakalo več sto gasilcev iz vse Slovenije, iz Čazme in iz Špitla ter mnogih drugih. Ob tej priložnosti pa so šoštanjski gasilci predali v uporabo tudi prizidek gasilskega doma in nov orodni avtomobil.

JOŽE KRAJNC

SLO — PRAVICA IN DOLŽNOST OBČANOV

Medobčinski svet zveze komunistov v Celju je na seji 15. avgusta razpravljal o kreipitvi SLO in družbene samozasčite

Člani medobčinskega sveta ZKS v Celju so zadnje sejo namenili razpravi o aktualnih nalogah pri nadaljnjem razvoju in kreipitvi splošnega ljudskega odpora in družbene samozasčite v občinah na širšem celjskem območju. Sekretar Janez Zahraštnek je ocenil dosedanje dosežke pri kreipitvi obrambe in samozasčite pri pripravljenoosti in rezultate, dosežene pri podružabljanju obrambe in zaščite.

V razpravi so poudarjali, da sta splošni ljudski odpor in družbena samozasčita že postala najpomembnejši nalogi vseh družbenih subjektov in da vse bolj postajata pravica in dolžnost delavcev in občanov. Medobčinski svet ZKS je sprejel tudi vrsto zaključkov na področju SLO in družbene samozasčite v naslednjem obdobju.

Šoštanjski gasilci so pretekli konec tedna svečano proslavili 100-letnico ustanovitve društva. Praznovanje se je pričelo v soboto in nadaljevalo v nedeljo, ko se je v Šoštanju zbralo več sto gasilcev, gostov in drugih obiskovalcev, ki so kljub slabemu vremenu veličastno proslavili pomemben jubilej.

Nova šola v Šmihelu

(nadaljevanje s 1. strani)

njeni spodnji prostori, ki bodo urejeni kot dvorana za kulturne in druge prireditve ter za potrebe družbeno političnih organizacij Šmihela. Računamo, da bi objekt predali svojem imenu 29. septembra, ob dnevu pionirjev. Gradbena dela so se začela tudi že v Lepi njivi, kjer bodo zgradili enako šolo kot v Šmihelu.

Program del pri prodružnični šoli Šmartno ob Dreti se je nekoliko razširil in sicer tako, da bomo v zgradbi tudi prostori za oddelke vzgojnega varstva, dozidana pa bo manjša telovadnica oziroma večnamenski prostor ter pisarna za prostore družbeno političnih organizacij v Šmartnem. V ta namen bodo del sredstev prispevali sami kra-

jani Šmartnega, del pa krajevna skupnost Šmartno ob Dreti. Pričakovati je mogoče, da bodo dela opravljena v prihodnjem letu, razen centralnega ogrevanja, ki mora biti urejeno že letos in sicer tako, da bo prihodnje leto mogoče nanj priključiti tudi novi del.

Drugo leto bo torej program prvega samoprispevka v celoti uresničen. Trditvi je mogoče, da bo šolski prostor v občini Mozirje, izjema je osnovna šola Mozirje, ki pa se bo reševala skupaj z Rečico po letu 1980, zadostoval za potrebe osnovne šole za vrsto let naprej. Prizadevati pa si bo treba, da bi v prihodnjih letih šole opremili tako, kot to zahtevajo današnji čas in pedagoško didaktična načela.

RUDI KUJAR

Sklepov občinske skupščine ne uresničujemo

(nadaljevanje s 1. strani)

izgradnji vodovoda (kasnitve so na dnevnem redu), pa o Šaleški magistrali (pri čemer bi morali vsi bolj resno delati, ter upoštevati dogovorjene roke). Razprave bodo potrebne tudi o naložbah v družbene dejavnosti, pri tem izstopata gradnja 5. osnovne šole v Velenju in glasbene šole, oziroma sploh o investicijah na področju skupne porabe. Pri tem ne gre prezreti dejstva, da je bil na pobudo občinskega izvršnega sveta določen vrstni red investicij, vendar ga ne upoštevamo itd.

Seveda je problemov in nalog ta trenutek res kar precej. Treba se bo odločiti o nadaljnji poti šoštanjske tovarne usnja, predvsem tako, da bi dolgoročno preusmerili proizvodnjo. V teku so razprave za sanacijo občinske zdravstvene skupnosti Velenje, potreben bo dogovor o novem organiziranju strokovnih služb samoupravnih interesnih skupnosti, odločiti se bo treba tudi o usmeritvi investicij v Topolšnici itd.

Po informacijah o vplivih zadnjih ukrepov zveznega in republiškega izvršnega sveta na gospodarjenje v temeljnih in drugih organizacijah združenega dela v Šaleški dolini in o osnovnih podatkih o gibanju gospodarstva in negospodarstva v obdobju januar — junij 1979 so predstavniki posameznih delovnih kolektivov poročali, kakšne ukrepe so oziroma še bodo sprejeli, da bi bilo gospodarjenje v prihodnje kar najmanj moteno. Omenimo samo nekatere. Predstavniki Gorenja so opozorili na vprašanja v zvezi s cenami, likvidnostjo ter povečevanjem izvoza. Če ne bo v kratkem prišlo do spremembe (zvišanja) cen izdelkov, bodo tiste proizvode, ki ne dajejo dovolj dohodka, umaknili s tekočih trakov. V zadnjih dveh letih so se cene izdelkov Gorenja povečale za 7,5 %, cene surovin in reprodukcijskih materialov pa so se zvišale lani za 13 %, letos (do konca julija) pa že za več kot 17 %. Vse več težav je sprito nelikvidnost, pri čemer za zdaj še ne vedo, kako jih rešiti. Sicer pa si Gorenje prizadeva, da bi kolikor je najbolj mogoče, povečali izvoz.

Avgusta, denimo, ko so bili delavci na kolektivnem dopustu, bo prodaja na tuje tolikšna, kot v mesecih, ko so delali na vse delavnice. Seveda pa samo 50 % pravice na ustvarjenih devizah ne zagotavljajo normalno oskrbo s surovinami in reprodukcijskimi materiali, ki jih doma ali ni, ali pa ni mogoče kupiti. Izvoza pa v nedogled ni mogoče večati, posebej se ob upoštevanju podatka, da je Gorenje največji izvoznik na območju SR Slovenije.

Na rudniku lignita Velenje

bo največ težav okrog zagotovitve nadomestnih delov in specialne opreme za rudnike. Težave okrog zagotavljanja potrebnih dovoljenj, pa tudi nekatere druge, utegnejo zavreti modernizacijo proizvodnje v velenjskem premovalniku, vprašljivo pa bo tudi redno vzdrževanje obstoječe mahanizacije. Predstavniki rudnika lignita Velenje so povedali, da obstoječi način poslovanja zdravstvenega doma stimulira visok bolniški stalež, zato bi kazalo preučiti možnosti za vnovično organiziranje obratnih ambulant. Tako rudnik lignita Velenje kot šoštanjske Termoelektrarne pa imata težave tudi zaradi pomanjkanja obratnih sredstev.

Razpravljali so tudi opozorili, da niso vprašljivi samo bolniški izostanki, pač pa sploh izostanki z dela ter produktivnost, ker vse zmanjšuje tudi našo konkurenčno sposobnost. Opozorili pa so še na potrebo, da bi dokumente sproti spreminjali oziroma dopolnjevali. Nasploh bi morali bolj kot doslej spodbujati iskanje lastnih možnosti za nadaljnji razvoj in za krepitev akumulacije, pa seveda nameniti več pozornosti tudi kadrovski politiki, da bi zagotovili potrebne delavce za proizvodnjo, ki jo je potrebno modernizirati in prestrukturirati.

Izvršni svet skupščine občine Velenje je na seji, ki je bila 17. avgusta, kot je bilo poročano na ponedeljkovem posvetovanju, opozoril na naloge, ki jih bi moralo združeno delo Šaleške doline odločno uresničevati. Dosledno bo treba izvajati skope, ki jih je sprejela skupščina občine Velenje. Vso pozornost bo treba nameniti kar najbolj racionalni porabi reprodukcijskih materialov in zmanjšanju bolniških izostankov, pa organizaciji dela in varčevanju z delovnim časom. V gospodarstvu je treba zmanjšati vse vrste porabe, ponovno bo treba preveriti vse investicijske programe in ugotoviti, če so v skladu s stabilizacijskimi programi, za uresničitev stabilizacijskih programov pa bo treba uveljaviti osebno odgovornost. Tam pa, kjer delitev osebnih dohodkov ni v skladu z resolucijskimi določili, morajo zadržati zviševanje osebnih dohodkov toliko časa, da ne dosežejo dogovorjenega razmerja. Za tovarno usnja Šoštanj pa je treba čimprej poiskati rešitev, mimo programa za preusmeritev proizvodnje. Resolucija o politiki izvajanja družbenega načrta občine Velenje za obdobje od leta 1972 do 1980 v letu 1979, dopolnjena s sklepi in stališči skupščine občine, pa naj postane kot predlog izvršni svet skupščine občine, velenjski občinski stabilizacijski načrt.

MARIJAN LIPOVŠEK

Le kdaj takšna brezskrbnost za vse malčke? (posnetek D. B.)

Vrtca Velenje in Šoštanj pred novim šolskim letom

O pripravah na novo šolsko leto v VVZ Velenje smo se pogovarjali z direktorico vzgojnovarstvenega zavoda Majdo Gaberšek — O pripravah na novo šolsko leto v VVZ Šoštanj pa nam je pripovedovala Cveta Jaklič, predsednik zbora delavcev

Le še nekaj dni nas loči od novega šolskega leta. Ne le šole, tudi vrtci se vneto pripravljajo nanj. Kako potekajo priprave na novo šolsko leto v Velenju nam je povedala direktorica vzgojnovarstvenega zavoda Majda Gaberšek.

„V novem šolskem letu 1979/80 bo v VVZ Velenje 43 oddelkov za predšolske otroke in 14 varstev v družinah. V tem letu smo pridobili 3 oddelke, in sicer dva na Konovem in enega v Skalci. Skupno sprejetih predšolskih otrok je bilo 220, odklonjenih pa čez 200. Pri vpisu smo v vseh enotah prekoračili pedagoške normative. Le v Skalci in Konovem je odprtih še nekaj mest. Dnevni red zavoda se bo spremenil, in sicer zaradi popoldanske skupine. Zavod bo od septembra dalje odprt do 20 ure.“

Drugeče pa je delo za novo šolsko leto že določeno. Tudi letos bomo vnašali nekatere nove dejavnosti v vzgojno delo. Mnogi bomo začeli s tekmovalnim zašportno značko, kjer predvidevamo 300 otrok. V septembru in oktobru bomo ponovno začeli s plavalnimi tečaji za vse predšolske otroke. V nekatere oddelke starejših otrok bomo vnesli novo obliko hranilništva. V mednarodnem letu otroka bomo posvetili več pozornosti delovni vzgoji, jezikovni in glasbeno-ritmični vzgoji. Po večjih enotah bomo pričeli s

pevskimi zbori, kjer bomo sistematično in načrtno pričeli z delom na tem področju. Tudi v tem letu bomo poiskali še več stikov s starši in nove oblike dela z njimi. Pripravili bomo strokovna predavanja, za sodelovanje pa prosili strokovnjake s tega področja. Z namenom, da bi otrokom, ki so vključeni v VVZ in tistim, ki še niso, omogočili razne dejavnosti se bomo povezovali z društvi, organizacijami in vsemi dejavniki v krajevni skupnosti, ki naj bi se ukvarjali z delom otrok.“

O pripravah na novo šolsko leto v VVZ Šoštanj pa nam je pripovedovala Cveta Jaklič, predsednik zbora delavcev.

„V šolskem letu 1979/80 smo sprejeli vse otroke, ki so pravočasno vložili vlogo za vpis. Sedaj je v naši ustanovi vpisanih 160 otrok, odklonjenih pa še vedno 28–30. V Topolšici je bilo vpisanih 38 otrok, kar je za dve oddelke premalo, za enega pa preveč. Sicer pa so vsi oddelki zasedeni preko normativov. Prav tako v Šmartnem ob Paki, kjer si prizadevamo pridobiti še nekaj prostora. Plan, ki ga sprejemamo konec avgusta je le nekeje dopolnilo prejšnjega. Tudi letos bomo tekmovali za športno značko, v katero bomo vključili otroke od 5 leta naprej. Žal pa ne moremo organizirati plavalnega tečaja, ker nimamo pokritega bazena. Že drugo leto zapored upajamo hra-

Oceniti stanje in odpraviti slabosti

V Celju je bila pred dnevi 8. skupna seja medobčinskih svetov ZKS in ZSS — O reševanju nekaterih gospodarskih vprašanj

Zadnja skupna seja medobčinskih svetov zveze komunistov Slovenije in zveze sindikatov Slovenije v Celju je bila nekakšno nadaljevanje nedavne razširjene seje medobčinskega sveta ZKS Celje, na kateri so poglbeno proučili problematiko izplačevanja osebnih dohodkov v nekaterih temeljnih organizacijah za mesec julij in sklenili, da je v prizadevanjih za stabilnejše dolgoročno gospodarjenje nemudoma potrebno pristopiti k reševanju teh vprašanj in jih povezati z obravnavo polletnega gospodarjenja ter poglobljanjem samoupravnih odnosov v sleherni delovni sredini.

Zato je bil osnovni namen skupne seje ugotoviti, v kolikšni meri smo na območju osmih občin celjske regije uspeli poiskati rešitve za ta pereča vprašanja. V razpravi so med drugim poudarili, da so se te naloge lotili

povsod nadvse resno in odgovorno, zato so tam, kjer so se srečevali težavami pri zagotavljanju sredstev za osebne dohodke, uspeli premostiti te težave. To pa seveda še pomeni, da se podobni problemi ne bodo spet pojavili že čez mesec dni. Zato je s poglobljenimi razpravami v vsaki delovni sredini potrebno analizirati vsa odprta gospodarska vprašanja. Na tak način naj se odkrivajo vzroki, ki vodijo k slabemu stanju in se sproti odpravljajo, so poudarili na seji.

Dobrišen del razprave so člani medobčinskih svetov zveze komunistov in zveze sindikatov Celje namenili tudi nekaterim ukrepom tekoče ekonomske politike. Posebna pozornost je veljala zlasti izvozno uvozno problematiko, o čemer so isti darzpravljali delegati samoupravne interesne skupnosti za ekonomske odnose s tujino. S tem v zvezi so poudarili, da je treba delegatom vseh enot te samoupravne interesne skupnosti omogočiti ustrezno in odgovorno opravljanje delegatskih dolžnosti ter z vodstvenimi organi organizacij združenega dela oceniti stanje na področju izvozno uvoznih razmerij.

Ob zaključku seje so člani svetov poslušali še kratko informacijo o rezultatih gospodarjenja celjske regije v prvi polovici letošnjega leta. Le-ti v primerjavi z lanskimi kazalniki kažejo, da je vrednost ustvarjenega celotnega prihodka višja za 29 odstotkov, porabljenih sredstev za 27, dohodka pa za 33 odstotkov. Tudi čisti dohodek je višji za 33 indeksnih točk, pri čemer je del čistega dohodka za bruto osebne dohodke večji za 26, za stanovanjsko izgradnjo 40, za druge namene skupne porabe pa za 85 odstotkov. Indeks zaposlovanja je v prvem polletju dosegel vrednost 104, povprečni neto osebni dohodek na zaposlenega v celjski regiji pa je za 20 odstotkov višji kot v enakem obdobju lani.

JOŽE KRAJNC

TATJANA KELENC

Dobro so gospodarili

V lesni industriji GORENJE — GLIN Nazarje in na Gozdnem gospodarstvu Nazarje so ocenjevali polletne rezultate gospodarjenja.

V nazarski lesni industriji Gorenje — Glin so pred kratkim na zborih delavcev ocenjevali poslovne rezultate v prvem letošnjem polletju in ugotovili, da so ti boljši kot so pričakovali. Poudarili so tudi, da povezovali v sestavljeno organizacijo združenega dela Gorenje Velenje dobro poteka in da šepa le izvozno področje. Izgub v temeljnih organizacijah ni, razen seveda v tovarni ivernih plošč. Dejanski uspeh gostinstva pa bodo lahko izračunali šele po devetmesečnem obračunu. Pri tem velja poudariti, da so v Iverni načrtovali 4,55 milijonov dinarjev izgube, ob polletju pa je ta znašala le pol milijona.

V Zagorju so načrtovani dohodek presegle za 6 odstotkov, prav toliko pa so zaostali tudi za predvideno količino razžaganega lesa. Vzrok zato je treba poiskati v pomanjkanju hlodovine in premajhnem številu delavcev. V stavbenem pohištvo so ugotovili, da so proizvodnjo v primerjavi z enakim lanskim obdobjem povečali, prav tako montažo senčil, v obeh primerih pa so nekoliko zaostali za letošnjimi predvidevanji. Vzroki za-

to so v pomanjkanju žaganega lesa, zlasti kvalitetnejšega in v pomanjkanju okovja in rezil. Zaradi takšnega stanja so morali v juniju proizvodnje klasičnih oken ustaviti za pet dni, pa tudi danes proizvodnja nenehno pada. Pada pa tudi kakovost izdelkov. Temu pa je delno kriv surov les, ki je poleg tega še slabe kakovosti. Uspešna je bila tudi temeljna organizacija Energetika in vzdrževanje, ki je načrtovani dohodek presegle za 5 in čisti dohodek za 15 odstotkov. Novost v tej temeljni organizaciji predstavljata tudi načrtovana proizvodnja strešnih oken, kot dopolnilni program. Izdelovati jih bodo pričeli v zimskih mesecih, in tržišče pa jih nameravajo poslati 4000.

Ob tem morda ne bo odveč omeniti skupne probleme vseh temeljnih organizacij. Sem sodi predvsem preiskrba z reprodukcijskimi materiali in rezervnimi deli. Vse pa bodo morale več sil nameniti v povečanje izvoza vseh vrst izdelkov.

Rezultate gospodarjenja v prvih šestih mesecih so konec julija ocenili tudi v organizaciji združenega dela Gozdno gospodarstvo Nazarje. Gozdarji so v prvem četrtletju zaradi izredno neugodnih vremenskih razmer dosegli zelo skromne rezultate, ki pa so se bistveno izboljšali že v drugem četrtletju. V primerjavi s letnim načrtom so rezultati zadovoljivi, gozdarji pa znova ugotavljajo, da bodo morali v bodoče še povečati naložbe v izgradnjo gozdnih prometnic ter v gozdno in gradbeno mehanizacijo. Letni načrt prodaje so dosegli 48,3 odstotno, kar je za 6,2 odstotka več kot v istem obdobju lani. Proizvodni načrt so v družbenem sektorju dosegli 40 odstotno in v zasebnem 53.

Gozdarji poudarjajo, da bodo morali v bodoče še bolj izkoristiti delovni čas v gozdni proizvodnji, zlasti to velja za poletne mesece, saj je delo v zimskem času večkrat povsem onemogočeno. Na tak način bi bistveno zmanjšali zastoje in bolovanja, ki so večkrat pogojeni s težkim delom v neugodnih vremenskih in drugih razmerah.

JANEZ PLESNIK

Pesem grabljic in koscev

Turistični delavci v Mozirju so minulo soboto zopet pripravili dan koscev in grabljic — Za pridno delo so si prislužili ajdove žagance in mleko, za nameček pa še kaj krepkega

Zadnjo soboto zgodaj zjutraj so se v Mozirju zopet oglašali vriski koscev, pa tudi lepih domačih pesmi v prebujajočem se dnevu ni manjkalo. Že pred peto uro je birt, tudi tokrat je njegovo vlogo prevzel Franc Pečnik, zbral fante in može ter jih popeljal na Breznikov travnik nad novim mozirskim naseljem, kjer so se kosci sešli že tretjič zapored. Mimogrede rečeno — kosci so z veliko mero razočaranja ugibali, če se bodo prihodnje leto sploh še lahko zbrali na tem prijetnem kraju, ali pa jih bo že zamenjalo naselje novih hiš. Kakorkoli že, v soboto so bili kosci veseli in trdno odločeni, da bodo kosili in grabljice grabile tudi prihodnja poletja.

Marsikoga je v soboto zarana prebudila prijetna budnica, pa naj sta bila to harmonika in klarinet, pesem ali vrisk. Kaj kmalu zatem so se kosci odločno zagnali v otavo. Redi so se množile in daljšale kot za stavo in birt je bil lahko zares zadovoljen. Zato je tudi silce žganega za okrepčilo rade volje podelil. Vsi kosci pa so si z dobro košnjo prislužili še cigaro.

Kmalu so se koscem priključile še grabljice in redi so izginjale še hitreje kot so prej nastajale. Zato ni čudno, da so se ajdovi žganci z mlekom, ki jih je pripravila Breznikova gospodinja, še kako prilegli tudi gledalcem. Prireditelji so zatem vsem obiskovalcem prikazali še klesčenje smrek in nekdanji načrt pripravljanja stelje. Seznanili pa so jih

tudi s postavljanjem lesenih ograj. Dan koscev in grabljic, prijetno prireditve s katero želijo mozirski turistični delavci ohraniti šege in navade, ki so še pred nedavnim pomenile vsakdanje opravilo, so kosci in grabljice zaključili s povorko skozi Mozirje. Nasvidenje torej prihodnje leto, na Breznikovem travniku ali morda že kje drugje.

JANEZ PLESNIK

Redi so se daljšale kot za stavo, kaj kmalu pa še hitreje izginjale

Izvoz – spodbujevalec proizvodnje

Izvozna prizadevanja delovnih kolektivov Modnega salona, tozdr RSC Tehnološka oprema, Plastike Velenje in Veplasa Velenje (in tozdr RSC serijska proizvodnja)

Tudi delovni kolektivi v velenjski občini si prizadevajo, da bi kar največ izdelkov prodali na tuje, še posebej pa tudi, da bi uvoz surovin in reprodukcijskih materialov uskladili z izvozom. Seveda so tovrstne naloge dokaj zahtevne, od njihove uspešne uresničitve pa bomo imeli koristi vsi.

Naši novinarji so zadnje dni obiskali več delovnih organizacij v Saleški dolini in se pozanimali, kako se kolektivi vključujejo v vsesplošne napore oziroma akcijo za povečanje izvoza ter za usklajitev uvoza z izvozom.

MODNI SALON

Kolektiv Modnega salona je bil zelo uspešen v letošnjih prizadevanjih, da bi čimveč svojih izdelkov izvozili. Pohvalijo se lahko, da so povečali prodajo izdelkov na tuja tržišča v prvih šestih mesecih leta kar za trikrat v primerjavi z enakim obdobjem lani. V začetku leta so načrtovali, da bodo izvozili letos za 6 milijonov dinarjev izdelkov, vendar so načrt izpolnili že do konca julija, ko je vrednost vseh izvoženih izdelkov že dosegla 10 milijonov dinarjev. Na tako visok porast izvoza je vplivala zlasti izredna uveljavitev njihovih izdelkov v ČSSR, kamor so prodali okrog 36 tisoč ženskih oblek in kostumov ter moških športnih srajc.

S kakovostnimi izdelki so uspeli tudi pri raznih modnih podjetjih v ZR Nemčiji, kjer pa gre v glavnem za predelovalne posle. S podpisom pogodbe o tehničnem sodelovanju z eno izmed vodilnih pariških modnih hiš Carven pa se jim odpirajo izredno lepe izvozne možnosti tudi na francosko tržišče. Upajo, da se bodo pojavili že v kratkem v Carvenovih butikih tudi izdelki Modnega salona.

V tem velenjskem kolektivu predvidevajo, da bodo letos izvozili 20 odstotkov vse proizvodnje. Medtem pa že marljivo sklepajo pogodbe za prihodnje leto, ko naj bi v tujino prodali najmanj četrtno vse proizvodnje. Senčna stran sodelovanja s tujimi partnerji pa je kot poudarjajo v Modnem salonu; uvoz reprodukcijskega materiala. Njihova proizvodnja namreč temelji na modnih izdelkih. Ker naša tekstilna industrija ne sledi dovolj hitro modnim zahtevam, morajo del materiala uvoziti. Prepričani so, da si pač ne morejo privoščiti, da bi prihajali pri nas z izdelki na trg šele takrat, ko drugod že izginjajo iz proizvodnje.

Največja težava pa je v tem, da ne razpolagajo le z 12 %. Nekateri pa uvažajo reproduk-

cijski material, ne da bi karkoli izvozili.

Prav zaradi tega si bodo prizadevali, da bi prek svojega delegata v samoupravni interesni skupnosti za ekonomske odnose s tujino dobili pravico do večje devizne kvote. Ta pa bi jim bilo še večja spodbuda za še večji izvoz.

V Modnem salonu imajo tudi velike težave z nabavo opreme, kajti vse posebne stroje, ki skrajšujejo čas izdelave posameznega izdelka, morajo kupovati v tujini. Postopek za uvoz takšnih strojev pa je tako dolgotrajen, da od trenutka, ko stroj naročijo in dobijo vse zahtevane dokumente za uvoz, skorajda že zastari in se najmanj dvakrat podraži. Res pa je, da so življenjsko o vezani ravno na te stroje, saj jim je le to zanesljivi porok za povečanje produktivnosti, kakovosti izdelkov in s tem konkurenčnosti na domačem in tujem trgu.

STANE VOVK

RSC – TOZD TEHNOLOŠKA OPREMA

Osnovna dejavnost te temeljne organizacije Rudarskega šolskega centra je usmerjena predvsem v strojogradnjo in tehnološko opremo za velikoserijsko proizvodnjo. Pred nedavnim pa so ta program popestrili z novo panogo, ki jo imenujejo „Program prehrane“. Gre za izdelovanje tehnološke opreme za farme, ki poleg proizvodnega dela vsebuje še inženiring za dopolnjevanje celovitosti te ponudbe. Program zajema popolno opremo farm od skladiščenja surovin, mešalnice krmil do vzgoje matičnih jat, postavitve inkubatorskih postaj, vzgoje brojlerjev vseh vrst ter opreme klavnic in hladilnic. Te avtomatske farme so zelo zanimive za kupce doma in tudi v tujini. Lani so na tak način opremili 100 objektov, letos 200, v prihodnjem letu pa naj bi se število povečalo petkrat.

Iz programa strojogradnje izvažajo v tujino stroje za razrez in predelavo mesa, ki jih kupuje Anglija, v Nemčijo pa prodajajo stroje za obdelavo lesa. V prvem letošnjem polletju so prodali na tuje za 1.500.000 dinarjev teh izdelkov. Ker je delež uvoza razmeroma majhen, predvidevajo, da bodo že v prihodnjem letu znatno več izvozili kot uvozili. Prav sedaj se namreč dogovarjajo o prodaji velikega števila farm na tuje. Tako naj bi jih izvozili na Kitajsko, kar za 90.000.000 dinarjev, še večjo ponudbo pa pripravljajo za Egipt, kjer bi prodali za 600.000.000 dinarjev farm. Kot člani konzorcije v Iraku se pogovarjajo tudi o prodaji v Jordanijo, Sirijo in Libanon, pri čemer pa se pojavljajo težave zaradi obstoječih političnih razmer v teh deželah. Prvo naročilo za opremo farm pa v teh dneh pričakujejo iz Tajske.

Zaradi stremiljenj po celovitosti ponudbe so pri svoji proizvodnji odvisni tudi od uvoza inkubatorjev iz Belgije, kjer pa gre za nakup brez deviznih stroškov. Ugodni polletni poslovni dosežki in možnosti, ki se odpirajo pri prodoru na tuja tržišča pa bodo, kot upajo, kmalu občutno povečali tudi izvozni delež.

REK PLASTIKA

Delovna organizacija Plastika je ta čas edini proizvajalec v Jugoslaviji, ki lahko kupcu ponudi kompletno opremo za pakiranje oziroma povezovanje embalaže in prav v tem vidijo najugodnejše možnosti nadaljnega razvoja ter prodora na tuji trg. Poleg tega pa njihov proizvodni program vsebuje še izdelovanje vakuumske embalaže ter sintetičnih niti in vrvi, ki se uporabljajo za izdelavo ladijskih vrvi, povezovanja bal in podobno.

Plastika je svoje izdelke prvič začela izvažati pred štiri leti in sicer najprej v Grčijo. Spisek držav, kamor so izvažali, se je kmalu razširil še na Italijo, Avstrijo in Libanon. Leta 1977 so tako izvozili za 841.000 dinarjev svojih izdelkov. Lani so prodajo usmerili tudi na vzhodni trg in prvi rezultati te preusmeritve se že kažejo. V preteklem letu so izvozili za 2.100.000 dinarjev izdelkov, letos pa načrtujejo, da bo delež izvoženega blaga dosegel vrednost 4.500.000 dinarjev.

Trenutno izvažata Plastika svoje proizvode le v Nemško demokratično republiko. Prodajajo pa tudi elektronske avtomate za pakiranje in ročne avtomatske strojčke, ki jih izdelujejo iz domačih materialov. Težave pa se pojavljajo pri izvažanju pakirnega traku, ki ga ne priznavajo kot končni izdelek, kar, kot pravijo v Plastiki, vsekakor je. V tem času si najbolj prizadevajo, da bi s svojimi izdelki osvojili vzhodni trg. Stike so navezali s Českoslovaško, Sovjetsko zvezo in Poljsko, kjer se zelo zanimajo za pakirne avtomate. Predvidevajo pa, da se bodo na tujem pojavili tudi z večjo količino trakov, ki bodo odslej še kvalitetnejši, saj prav sedaj dotrajano opremo zamenjujejo z novo.

Pri zagotavljanju obeh snovnih surovin so v delovni organizaciji REK Plastika odvisni tudi od uvoza, saj je v razmerju uvoz–izvoz delež uvoza štirikrat večji. To neugodno razmerje se bo kmalu popravilo, saj eno od obeh surovin že lahko kupijo na domačem trgu. Kot zagotavljajo domači proizvajalci pa bo že čez nekaj let mogoče dobiti na domačih tleh tudi drugi del potrebnih surovin, tako da se bo stanje resnično izboljšalo v korist izvoza.

JOŽE KRAJNC

VEPLAS VELENJE

Za proizvodnjo velenjskega Veplasa je značilno, da je v precejšnji meri odvisna od uvoza, čeprav predstavlja delež uvoženih surovin komaj deset odstotkov domačih. Surovine, ki jih dobivajo iz tujine, se uporabljajo za vse izdelke in jih ni mogoče nadomestiti z domačimi. Ob vsem tem pa, kot pravijo v Veplasu, morajo še kako razmišljati o izvažanju svojih izdelkov, da bi si lahko zagotovili uvoz potrebnih surovin. Težave se začnejo že ob dejstvu, da sta plastika in papir, kot njihovi glavni surovini, v Jugoslaviji mnogo dražja, kot drugod po svetu. Ker je težko izvažati po ekonomskih cenah in biti konkurenčen, so v zadnjih letih dobivali stalno vsoto deviz kot neizvozniki. Toda ta devizni delež je postal premajhen, zato so v lanskem letu močno okrepili in popestrili izvozna prizadevanja. Možnosti za prodajo na tujem tržišču so začeli iskati predvsem s sodelovanjem na različnih sejnih izven meja naše domovine, s ponudbami preko izvoznih organizacij, z neposrednimi stiki s tujimi partnerji in še s čim. Rezultati teh prizadevanj so sicer še dokaj skromni, toda to je šele začetek in kot ocenjujejo v Veplasu, bodo izvozni delež kmalu uspeli povečati. Na tuje tržišče so prodali nekaj čelad, lepilnih trakov in galanterijskih izdelkov v vrednosti 1.000.000 dinarjev. Lepilni papir so prodali v Zvezno republiko Nemčijo in Ciper, čelade pa v Gano.

Možnosti za izvažanje izdelkov bodo letos bistveno boljše tudi zaradi posodabljanja tehnologije. Modernizirali so namreč doberšen del opreme, ki jo prav v tem času selijo v nove proizvodne prostore. Izdelki bodo s tem kvalitetnejši, izdelava pa cenejša. Zato so se v Veplasu resno lotili raziskovanja tujega trga in iskanja možnosti za prodajo na njem. Trenutno se z nekaterimi tujimi partnerji dogovarjajo o prodaji Veplasovih izdelkov na tuje. Te pogodbe naj bi jim zagotovile nekajkrat večji izvoz od lanskega, vendar pa še niso dokončno sklenjene, ker v Veplasu nimajo zagotovljenih surovin.

JOŽE KRAJNC

Po končani vaji

Pridobili nove izkušnje

V vaji so sodelovale enote civilne in narodne zaščite vseh temeljnih organizacij in delovnih skupnosti rudnika lignita Velenje – Ugoden odziv pripadnikov enot – Opravljanje nalog je pokazalo nekatere slabosti – Jasne smernice za nadaljnje delo odborov za ljudsko obrambo in družbeno samozaščito ter štabov civilne zaščite

Kljub zgodnji jutranji uri, ki jo je dokazoval mrak odhajajoče noči, je bilo minulo soboto v vseh temeljnih organizacijah in delovnih skupnostih v RLV izredno živahno. Na nekaj minutne sestanke so se shajali člani odborov za ljudsko obrambo in družbeno samozaščito, ki so na osnovi že prej načrtovane, tistega jutra pa predvidene nevarne situacije za rudniške objekte in naprave, sprejeli sklep o vpoklicu pripadnikov enot civilne in narodne zaščite.

Takoj zatem, ko so na teren odhiteli kurirji s pozivi, so načelniki enot narodne zaščite razporedili za akcijo delavce iz nočne izmene in z njimi zavarovali vse objekte, ki so velikega pomena za pridobivanje premoga in varnosti delavcev v RLV.

Z namenom, da bi dosegli pri pripadnikih enot narodne zaščite čim večjo motivacijo za vestno opravljanje njihovih del, je odbor za ljudsko obrambo in družbeno samozaščito delovne organizacije poslal v akcijo enoto „diverzantov“, ki je imela nalogo, da napade posamezna področja z dimnimi bombami.

Kljub temu, da so se pripadniki enot narodne zaščite po prejemu pozivov izredno hitro javili na zbornih mestih, s katerih so odšli, da bi skladno z načrtom zavarovanja objektov zamenjali delavce iz nočne izmene, pa je kmalu po šesti uri iz ene izmed zgradb na področju temeljnih organizacij Jama Škale začel uhajati gost črn dim. Okrepljena enota narodne zaščite, ki je skupaj z radiološko–biološko–kemijsko enoto iz sestava specializiranih enot civilne zaščite odhitela v ogroženo zgradbo, je zelo hitro izsledila „diverzanta“, ki je opravil svoje delo v zgradbi, ga zaprla in zastražila. Po temeljitem pregledu zgradbe in njene okolice so člani te enote zatem ugotovili, da se je drugim „diverzantom“ posrečilo pobegniti in da je uspešno napadel zgradbo le ujeti diverzant.

Med tem časom se je iz zgradbe vrnila tudi RBK enota ki je našla ostanek vržene dimne bombe in ugotovila, da ne obstaja nevarnost požara.

Analizo „diverzantskega“ napada in njegovih

posledic, s katero se je nekaj po sedmi uri ukvarjal odbor za ljudsko obrambo in družbeno samozaščito temeljne organizacije Jama Škale, je prekinil telefonski klic. Iz temeljne organizacije Jama Preloge so javili o novem napadu „diverzantov“ in zaprosili za pomoč enote civilne zaščite.

Medtem, ko so pripadniki RBK enote, gasilske enote in enote za nujno prvo drveli proti kraju napada, je večji del temeljne organizacije Jama Preloge ovijal gost dim, zaradi katerega je bilo mogoče šele v neposredni bližini prizadetega območja določiti cilj napada. Gost dim je v začetni fazi precej oviral učinkovito delo gasilske enote, kateri se je pridružila tudi RBK enota. Voda iz cisteme in bližnjih hidrantov je dokaj hitro in učinkovito opravila delo.

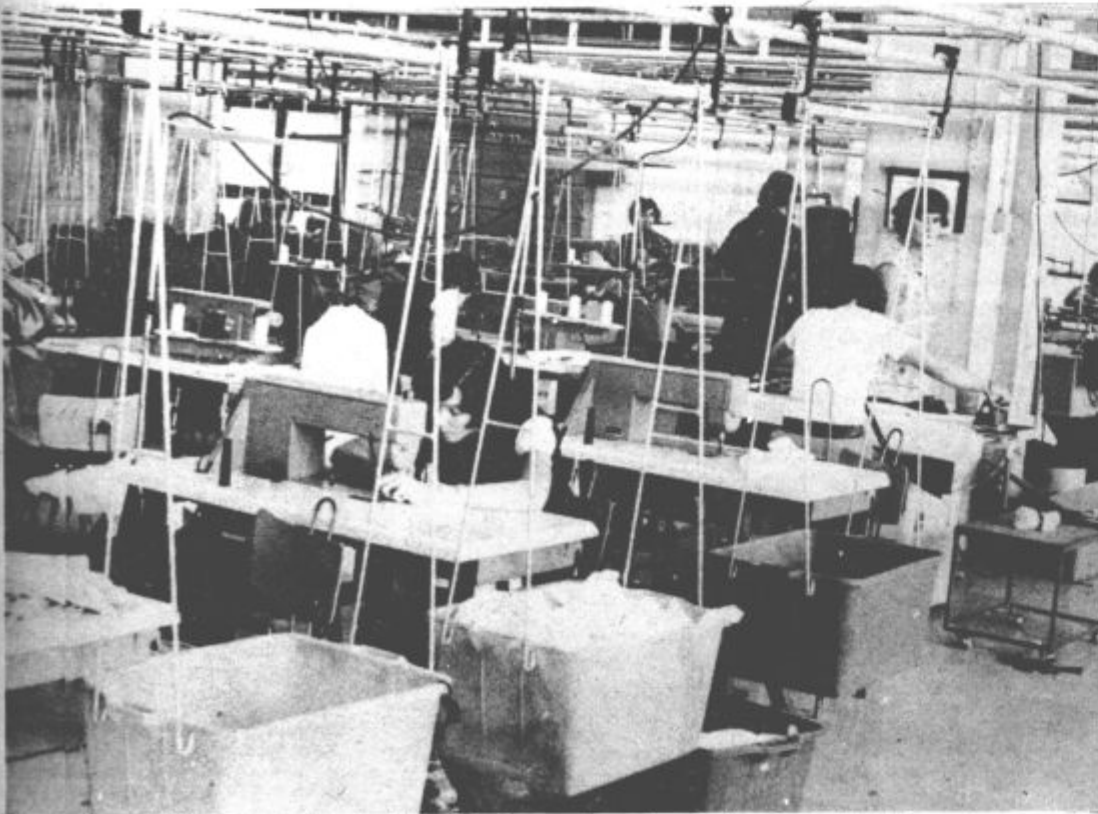
Nekoliko dalj časa pa se je na „pogorišču“ zadržala RBK enota, ki je našla ostanke vseh nastavljenih dimnih bomb. Pri delu so ji pomagali tudi pripadniki enot narodne zaščite, ki so od dveh ujetih diverzantov izvedeli, kje so bile bombe nastavljene. Enota prve medicinske pomoči pa tudi tokrat ni imela dela.

Po končani vaji smo poiskali podpredsednika odbora za ljudsko obrambo in družbeno samozaščito delovne organizacije, Alojza RIBICA in ga zaprosili za oceno akcije.

„Najprej naj povem, da je današnja vaja letos že druga in ne zadnja,“ je v uvodu poudaril tovariš Ribič. „Pri načrtovanju vaje smo imeli v mislih to, da pri ljudeh, ki so vključeni v enote narodne in civilne zaščite ustvarimo občutek odgovornosti za varnost rudniških objektov in naprav. Mislim, da se nam je to posrečilo v večji meri, kot smo pričakovali. Prav to pa je velika spodbuda za naše nadaljnje obrambno–samozaščitne priprave. Opozoriti pa bomo morali tudi na dejstva, ki jih bomo podrobneje opredelili v poznejši analizi današnje vaje. Ne smemo prezreti, da so pripadniki enot narodne zaščite napravili nekaj grobih napak, s katerimi so precej olajšali delo diverzantom, ki je bila zelo aktivna in domiselna. Vse bi bilo dobro, če bi pokazali pripadniki narodne zaščite več budnosti in nenazadnje tudi zvižčnosti.“

O pripadnikih enot civilne zaščite pa je treba reči, da so se odzivali na pozive prepočasno. Vzrok pa je v tem, ker gre pri teh enotah LO in DS za velike kadrovske spremembe in je bilo prav danes vpoklicanih mnogo takih, ki so se odzvali prvič. To pa pomeni, da moramo tudi to pomanjkljivost odpraviti.

BOJAN OGRAJENŠEK

Za večjo produktivnost – V velenjskem Modnem salonu si prizadevajo, da bi svojo proizvodnjo kar najboljše posodobili. Med kolektivnim letnim oddihom so v tovarni postavili viseči transport. S to pridobitvijo bodo bistveno izboljšali produktivnost, obenem pa se bo skrajšal čas izdelave posameznega izdelka. Pri izdelavi novega transporta je sodelovala tudi delovna organizacija Elektrostrojna oprema Velenje.

Zakaj različno vrednotenje dela?

Okrog tisoč serviserjev vzdržuje izdelke Gorenja po vsej domovini — Nezadovoljni z vrednotenjem njihovega dela v posameznih občinah — Tudi v velenjski občini serviserjeva ura med najnižjimi

Poleg dobro organizirane prodaje svojih izdelkov si v velenjskem Gorenju vseskozi prizadevajo, da bi s svojo servisno službo strankam zagotovili nemoteno delovanje svojih strojev. Samo podatke, da je bilo prodanih v Jugoslaviji od začetka do danes okrog 15 milijonov izdelkov Gorenja pove, da je bilo nujno treba organizirati tudi ustrezen servis s sposobnimi delavci. Seveda je treba tudi sprosti zagotavljanje rezervne dele, tako za izdelke, ki jih na novo pošiljajo na trg, kot za tiste, ki so že dobili svojega lastnika.

Iz teh potreb je nastala v okviru delovne organizacije GORENJE PROMET SERVIS temeljna organizacija združenega dela Servis — maloprodaja, v kateri je zaposlenih nekaj manj kot 1700 delavcev, med njimi okrog 1.000 servisnih mehanikov. V centralnem skladišču v Velenju in v skladiščih po vsej domovini imajo na zalogi rezervne dele v vrednosti 100 milijonov dinarjev.

Servisne službe imajo organizirano tako, da 99 odstotkov vseh popravil opravijo na domu strank, ker izdelki niso najbolj primerni za prevoz.

Kadarkoli se nam pokvari kakšen stroj, smo seveda najbolj v skrbeh, kako dolgo bo treba čakati na njegovo popravilo. Mnogi bi radi videli mehanika na vratih že takoj za tem, ko je okvara nastala. Seveda pa to ni mogoče. In kako je to v Gorenju? smo vprašali direktorja tozda Servisa — maloprodaja, Jožeta KOVAČA.

Povedal je, da imajo po vsej državi organiziranih 65 tako imenovanih izpostav, kjer lahko stranka prijavi popravilo po telefonu ali osebno. Tam ji seveda tudi povedo, kdaj jih bo njihov serviser obiskal.

„Naš cilj je,“ je povedal Jože Kovač, „da obišče mehanik v me-

stih stranko v treh dneh, na podežljivi pa najkasneje v enem tednu. Le kadar gre za okvaro izdelka, ki ga stranke uporabljajo za shranjevanje hrane, kot so skrinje, takrat opravi serviser popravilo v 48 urah, če pa popravilo na domu ni mogoče, izdelke odpeljemo, stranki pa za tisti čas damo drugega.

Seveda morajo imeti mehaniki ustrezno izobrazbo, morajo pa biti tudi primerno opremljeni. Vsak ima svoj avtomobil, ki je opremljen za vsa mogoča popravila. Ob osnovni izobrazbi pa mora vsak po sprejemu opraviti še določen tečaj, na katerem se seznanijo podrobno s specifičnostjo izdelkov Gorenja. Serviserji opravljajo svoje delo v glavnem v dopoldanskem času, na željo stranke pa tudi popoldne. Delo serviserja je gotovo zanimivo, ni pa tako enostavno kot morda na videz izgleda. Poleg ustrezne usposobljenosti, terja to delo od njih tudi precejšen napor, saj so nenehno na terenu, skačejo iz enega nadstropja v drugo itd. Seveda pa serviserji ne delajo razlik, ali se je posamezen izdelek pokvaril v garancijskem ali izvengarancijskem roku (v garancijskem je popravilo brezplačno), ker pač mora vsakdo opraviti določeno število popravil za izpolnitev norme.

Sedaj približno 60 odstotkov vseh popravil odpade na izdelke, ki jim je že pošla garancija. Glede na to, da ceno ure popravila njihovim serviserjem določajo občine, se srečujejo s precejšnjimi težavami. Ti kriteriji so namreč po občinah različni in se v državi gibljejo od 35 dinarjev za uro na primer v Osijeku do 150 dinarjev v Ljubljani ali Zagrebu. V Velenju znaša, na primer cena ure serviserja 74 dinarjev. Te ocene so zdalec prenizke, saj bi po njihovem mnenju moral servis dobiti za uro svojega dela 200 dinarjev. Tako sedaj na mnogih območjih oziroma ob-

činah delajo z izgubo. V servisu menijo, da tako ne gre več naprej in so bili prisiljeni sprejeti ustrezne ukrepe. V Osijeku že kakšen mesec ne popravljajo izdelkov, ki nimajo več garancije. Ti izdelki bodo čakali na njihovo servisno ura vse do tle, dokler ne bodo določili nove, višje cene. Tudi velenjski občini so že postali zahtevek za višje cene. Če

Jože Kovač, direktor tozda Servisa — maloprodaja

njihova vloga ne bo rešena v doglednem času, in seveda odobrene ustrezne višje cene, se bodo tudi tukaj omejili zgolj na popravilo izdelkov, ki še imajo garancijo. K temu naj dodamo še to, da je v Velenju serviserjeva ura najnižja, če jo primerjamo s cenami v slovenskih občinah. V tozdu menijo, da bi

morala biti enotna cena za vso Jugoslavijo.

Popravilo izdelkov pa ni edina dejavnost tega tozda. Tozda Servisa — maloprodaja ima široko našo domovino 25 tako imenovanih prodajnih razstavnih salonov, v katerih je skupaj zaposlenih 230 ljudi. V teh salonih strankam predstavljajo nove izdelke Gorenja, jim dajo razna navodila. Občani pa lahko v njih tudi kupujejo izdelke Gorenja. Ti saloni organizirajo občasno tudi „tedne Gorenja“, kjer se kupci na najbolj neposreden način seznanijo z novostmi Gorenja in sploh izdelki, ki jih Gorenje nudi tržišču. V tozdu načrtujejo, da bodo do leta 1985 odprli 100 takšnih centrov po Jugoslaviji.

Seveda z rezervnimi deli oskrbujejo tudi vsako trgovino, ki prodaja izdelke Gorenja, za organizacijo servisnih služb pa skrbijo tudi v tistih državah, kamor Gorenje prodaja svoje izdelke. V kratkem jo bodo organizirali tudi v Iraku itd.

Zanimalo nas je tudi, če kolektivni letni oddih Gorenja pomeni daljše čakanje na servisiranje. Odgovor je bil negativen, saj za delavce tozda Servisa — maloprodaja ni kolektivnega dopusta. Nekoliko bolj „vroče“ je morda le bo raznih konicah, to je v času, ko iznenada poraste prodaja izdelkov, pa morda spomladi, ko je treba popraviti, razne kmečke stroje ipd. Takrat je seveda za serviserje večje povpraševanje, zlasti kmetje bi se lahko temu izognili in dali popraviti že stroje pozimi.

V obdobju, odkar je zrastle tovarna Gorenje, je seveda pri občanih veliko izdelkov, ki so zaradi dolgotrajne uporabnosti že dotrajani. Ker je popravilo teh strojev zaradi tega zelo drago, v tozdu pripravljajo predlog, da bi gospodinjstvo plačalo določeno vsoto za vzdrževanje izdelka, serviser pa bi nato takšen že skorajda dotrajan izdelek, popravil brezplačno. Takšen način se je v tujini že marsikje uveljavil, zlasti se v Veliki Britaniji.

Prepoved vožnje ob torkih in četrtkih, pa še ob koncu vikendov, je seveda vneslo precej težav v njihovo delo. Čakalni čas se je s tem podaljšal, serviserji pa so skušali te dneve nadoknaditi z delom ob prostih sobotah, pa tudi ob nedeljah. Ker tako stalno ne gre upajo, da bodo dodatni olajševalni ukrepi glede prepovedi vožnje upoštevali tudi njihovo specifično delo.

STANE VOVK

že 15. Enajstkrat smo zabeležili zlom zapornic, dvakrat so bile poškodovane in dvakrat je prišlo do nesreče zato, ker je voznik zapeljal čez prehod v času, ko so luči utripale in mu prepovedovale vožnjo preko prehoda. V vseh primerih je bil vzrok isti: voznikova nepazljivost. Samo večja pazljivost in spoštovanje prometnih znakov ter označb lahko poveča varnost pri prečkanju proge. Tukaj železnica ne more nič več storiti.

Takšen je torej naš poklic. Težaven, odgovoren pa tudi lep. Lep prav gotovo, saj drugače ne bi vztrajal v njem že celih dvajset let.

DRAGAN BALABAN

Za večjo varnost na železnici

Le dobro vzdrževana proga zagotavlja varen promet — Vse več nesreč na zavarovanih železniških prehodih — Premajhna pazljivost voznikov.

Vse pogostejše beremo v časopisih in poslušamo na radiu in televiziji poročila o nesrečah na železniških prehodih. Toda, ali je res vedno krivec železnica? Prav gotovo ne. Le ta posveča posebno pozornost vzdrževanju proge in napravam na njej. O tem smo se pogovarjali s šefom progovnega oddelka Šoštanj, Antonom KOŠIRJEM, ki nam je povedal naslednje:

„Progovni odsek Šoštanj ima pod nadzorstvom 38 km proge, to je progo od Velenja do Celja. Za vzdrževanje tega oddelka imamo na voljo 65 delavcev. Od tega je 18 čuvajev obhodnikov, ki skrbijo za pregled proge in za pravočasno odpiranje ter zapiranje zapornic na zavarovanih železniških prehodih. Naj povem tudi to, da je na našem odseku 86 cestno železniških prehodov, od katerih jih je 17 zavarovanih z zapornicami, polzapornicami ali svetlobnimi signali, ki prepovedujejo vožnjo preko prehoda v času, ko se mu bliža vlak.

Delavci za vzdrževanje proge so razdeljeni v štiri delovne skupine; Celje — Šempeter, Šempeter — Smartno ob Paki, Smartno ob Paki — Šoštanj in Šoštanj — Velenje. Vsi ti skrbijo za; eden in varen promet, se pravi za redno vzdrževanje zgoraj in spodnjega ustroja, ter opravljajo vsa spremlajoča dela. Pri vsem tem pa je prav gotovo najvažnejši pregled proge. Tako moram sam vsakih deset dni pregledati vseh 38 km proge, poleg mene pa vsak dan pregledajo še štirje pomočniki. Osebnost sem zadalžen tudi za materialno službo in tedensko pregledujem vse naprave na postajah in kretinalu.

Kljub temu, da se pri opravljanju dela vsi zelo trudimo, saj se zavedamo odgovornosti in posledic, ki izhajajo iz malomarnosti pri delu, pa se srečujemo z mnogimi objektivnimi težavami. Na prvem mestu je prav gotovo delovna sila. Trenutno imamo mnogo zaposlenih iz na-

ših bratskih republik. Vendar tudi ta vir počasi usiha, saj tem delavcem ne moremo nuditi osnovnih življenjskih pogojev; stanovanja in prehrane. Res je, da ravno sedaj gradimo nov samski dom, vendar le-ta ne bo mogel rešiti vseh problemov. Vsak si namreč slej ko prej ustvari družino. Veliko naših delavcev stanuje v Celju in takoj se pojavi problem prevoza na delo, saj so proge za Velenje

Anton Košir: Velika odgovornost....

zelo redke. Naslednji problem je material. Proga je stara in zelo izrabljena. Popravila se kar vrstijo, težko pa dobimo ustrezen material. Dela je veliko, časa in materiala pa malo. Vedeti namreč morate, da v zimskem času določenih del ne moremo opravljati.

Ja, pa še nekaj je: nesreče. Železnici očitajo, da ima preveč nezavarovanih cestno-železniških prehodov. Vendar izkušnje kažejo, da zavarovan železniški prehod še ni poročil o nesreči. Za primer naj navedem, da na 69 nezavarovanih železniških prehodih na našem odseku letos še ni bilo nesreče, medtem ko jih je na ostalih sedemnajstih, ki so zavarovani,

Umikajoče se poletje in včasih že kar prave jesenske temperature nas počasi spodbujajo k razmišljanju o tem, kako se bomo gledi v hladnejših mesecih, ki so pred nami. Nova „ogrevalna sezona“ se vse bolj bliža in marsikje se že pospešeno pripravljajo na njen začetek.

Znano je, da bomo vanjo startali z novimi cenami toplotnih storitev.

V velenjskem Toplovodu, delovni organizaciji, ki skrbi za distribucijo toplotne energije, so zaradi dolgotrajnega postopka potrjevanja novih cen, zaključili prvo polletje s poslovnimi izgubami. Kot je povedala direktorica Vali Žohar, bodo nove cene omogočile, da v drugi polovici leta ne bodo več poslovali z izgubo, za nadomestitev polletnih izgub pa proučujejo različne možnosti. Če

jih ne bodo mogli pokriti z investicijskimi sredstvi, bo znatraj delovne organizacije potrebno poiskati rešitev, ki bo nedvomno imela za posledico slabšo kvaliteto dobave toplotne energije. To pa zaradi tega, ker bi v tem primeru ukinili določena vzdrževalna dela, dejuma služba morda ne bi bila dostopna ob vsakem času, začetek ogrevalne sezone bi se nekoliko odmaknil, ali pa bo treba znižati ogrevalne temperature. To so posegi, ki se ponujajo kot možnosti za zmanjševanje polletnih izgub. Že sedaj pa se pripravljajo predlog novih cen, ki naj bi veljale v naslednjem letu.

Sicer pa so v Toplovodu Velenje izdelali podroben načrt za letošnjo ogrevalno sezono, ki ga že postopoma izpolnjujejo. Tako so v začetku julija opravili glavna obnovitvena dela na toplotnem omrežju, ostalo po-

SREČANJE MIMO GREDE

Ignac Kranc

V prejšnji številki Našega časa smo vam predstavili poklic poštarja. Tudi tokrat vam predstavimo poklic, za katerega se danes odloča malo ljudi. To je poklic natakara. Velikokrat smo že imeli namen predstaviti ta poklic, vendar nismo našli pravega obraza. Tokrat pa smo imeli srečo. V hotelu Paka smo poiskali natakara Ignaca Kranca, ali kakor ga vsi poznajo pod imenom Nace iz Pake.

O sebi nam je pripovedoval takole: „Rojen sem 2. avgusta leta 1942 v Vitanju, kjer sem obiskoval osnovno šolo. Po končani osemletki sem odšel v gostinsko šolo v Celju. Za poklica natakara sem se odločil zato, ker ni bilo druge možnosti in izbire. Najprej sem se zaposlil v Celju, po odsluženem vojaškem roku pa sem leta 1964 prišel v Velenje in se tu tudi zaposlil.“ Vprašali ste me, če vam lahko predstavim poklic natakara. Seveda lahko, saj je zelo zanimiv. Kot vsak poklic, ima tudi ta svoje dobre in slabe strani. Odvisno pač od tega, kakšni so gostje. Toda, če ne bi imel volje, poklica prav gotovo ne bi opravljal. Vendar ga klub težavam rad opravljam. V hotelu Paka sem vodja strežbe. Delam dopoldan in popoldan. Vsakokrat se srečujem z različnimi ljudmi. Meni je vseeno, s kakšnim gostom imam opravka. Važno je le, da je soliden, razumen in da ne razgraja. Izkušnje, ki jih imam pa kažejo, da tudi mlad človek ni slab gost. Mnogi starejši pravijo: „Le pogledj si to mladino, kakšna je in kako se obnaša.“ Sami sebe pa ne pogledajo, so pa mogoče še lažji kot mladi, na katere kažejo s prstom.

Ko smo ga vprašali, po kakšnem načelu se ravna, ko stopi v stik z gostom, je dejal: „Zavedati se moraš, da imaš opravka s človekom. Zato mora biti pristop dostojen in vljuden, tudi če gost ni soliden. Saj gotovo poznate pregovor: Lepa beseda lepo mesto najde.“ Na vprašanje, kaj bi rodil, ki gre po njegovih stopinjah priporočil, je Nace odgovoril takole: „Priporočal bi jim, da če nimajo volje do poklica, naj ne gredo v poklic. Ker če

si starejši, potem se težko presmeriš drugam. Danes se za poklic natakara odloča malo ljudi. Težko je dobiti še vajence. Spominjam se, da smo imeli v hotelu od 15 do 20 vajencev v strežbi, prav toliko pa tudi v kuhinji. Danes pa imam le 2 do 3 vajence, če jih sploh dobimo. Poklic je slabo spodbujen, premla plače, pa tudi delo ob praznikih in nedeljah. Dosti opravka imaš seveda z ljudmi. Veste, vse to pa odbija mladega človeka. Prav zaradi tega gre veliko mojih kolegov v druge stroke, največ v gostinsko trgovsko. Mogoče se dela napaka v osnovni šoli, ker ne predstavijo poklica natakara dovolj nazorno. Saj sam poklic ni slab. Vedo si lepo oblečen, pa tudi delo ni težko. Če poklica tudi v prihodnje ne bomo pravilno vrednotili, bo gostinstvo nazadovalo. Že sedaj je močno na tej poti. Potrebe v gostinstvu so

Ignac Kranc (Foto DB)

velike saj gostincev imamo dovolj, ampak kakšnih. Nekateri pridejo v to stroko iz drugih poklicev. Zato imamo danes gostince, ki nimajo primerne odnose do gosta. Gost ni kriv, če je natakara slabe volje, še daleč od tega. Slab odnos do gosta pa meče slabo luč ne samo na natakara, ampak na celotni kolektiv. Možnost izobraževanja v našem podjetju imaš, vendar vse ob delu in na lastne stroške. Jaz sedaj obiskujem srednjo hotelirsko šolo v Ljubljani.

Kaj bi vam lahko ob koncu našega pogovora še dejal: lepo je opravljati poklic natakara, če imaš voljo in srecen si, če imaš med kolegi dobre odnose in razumevanje, v restavraciji pa solidne goste.“

TATJANA KELENC

Pred novo ogrevalno sezono

V velenjskem Toplovodu razmišljajo o možnosti pokritja poslovnih izgub v prvem polletju — Ukrepi za smotrno trošenje toplotne energije

Umikajoče se poletje in včasih že kar prave jesenske temperature nas počasi spodbujajo k razmišljanju o tem, kako se bomo gledi v hladnejših mesecih, ki so pred nami. Nova „ogrevalna sezona“ se vse bolj bliža in marsikje se že pospešeno pripravljajo na njen začetek.

Znano je, da bomo vanjo startali z novimi cenami toplotnih storitev.

V velenjskem Toplovodu, delovni organizaciji, ki skrbi za distribucijo toplotne energije, so zaradi dolgotrajnega postopka potrjevanja novih cen, zaključili prvo polletje s poslovnimi izgubami. Kot je povedala direktorica Vali Žohar, bodo nove cene omogočile, da v drugi polovici leta ne bodo več poslovali z izgubo, za nadomestitev polletnih izgub pa proučujejo različne možnosti. Če

jih ne bodo mogli pokriti z investicijskimi sredstvi, bo znatraj delovne organizacije potrebno poiskati rešitev, ki bo nedvomno imela za posledico slabšo kvaliteto dobave toplotne energije. To pa zaradi tega, ker bi v tem primeru ukinili določena vzdrževalna dela, dejuma služba morda ne bi bila dostopna ob vsakem času, začetek ogrevalne sezone bi se nekoliko odmaknil, ali pa bo treba znižati ogrevalne temperature. To so posegi, ki se ponujajo kot možnosti za zmanjševanje polletnih izgub. Že sedaj pa se pripravljajo predlog novih cen, ki naj bi veljale v naslednjem letu.

Sicer pa so v Toplovodu Velenje izdelali podroben načrt za letošnjo ogrevalno sezono, ki ga že postopoma izpolnjujejo. Tako so v začetku julija opravili glavna obnovitvena dela na toplotnem omrežju, ostalo po-

trebno vzdrževanje v toplotnih podpostajah pa opravljajo v tem času. Posodablajo pa tudi zastarelo opremo in vgrajujejo avtomatsko uravnavanje. Servisna služba pa bo po naročilu lastnikov stanovanjskih in poslovnih objektov obnavljala toplotne naprave. Pravijo, da bo del teh naprav letos nemerno boljše pripravljen kot v prejšnjih letih. Še vedno pa je veliko tistih potrošnikov, ki opozorila ob koncu prejšnje ogrevalne sezone niso vzeli resno in čakajo z vzdrževanjem. Izkušnje učijo, da v takih objektih ob začetku ogrevanja nastopijo težave, ki pa se pri velikem številu naročil ne dajo takoj odpraviti.

V Toplovodu razmišljajo tudi o ukrepih za racionalno izkoriščanje toplotne energije. Republiški izvršni svet je na predlog komiteja za energetiko že

pripravil odlok, da se temperature v ogrevalnih prostorih znižajo za eno stopinjo celzija. Vgrajevanjem avtomatskih stavljalcev bo tudi velenjski Toplovod lahko izvajal ta določila. Tam, kjer nova oprema ne bo zamenjala zastarele, tega seveda ne bo mogoče uveljaviti. Prizadevanje si, da posodobijo tudi toplotno omrežje v zasebnih hišah s tem, da skušajo lastnikom priskrbiti sodobne avtomatske naprave, tudi na tak način varčevati toplotno energijo. Poleg tega pa velenjski Toplovod opozarja na potrošnike, da v času, ki je ostal do začetka ogrevanja, pregledajo vse napeljave in ostale toplotne naprave ter storijo, kar je potrebno, da ne bo prišlo do težav, ko bodo vremenske razmere narekovale začetek ogrevalne sezone.

JOŽE KRAJNC

Nepričakovano visok poraz

Nogometaši velenjskega Rudarja so že v prvem kolu naleteli na trdega nasprotnika — Srečanje z Dinamom iz Vinkovcev so izgubili kar s 3:0 — V nedeljo gostuje v Velenju Bosna

Prejšnjo nedeljo je steklo nogometno prvenstvo tudi v drugih zveznih nogometnih ligah. Velenjskemu Rudarju zeb ni bil preveč naklonjen, saj so morali že v prvem kolu na vroči teren v Vinkovce. Domači so brez večjih težav zmagali z rezultatom 3:0. Visoki poraz je mnoge navijače presenetil, še zlasti, ker so Velenjčani odpotovali zelo optimistično razpoloženi v Vinkovce. V ponedeljek smo na treningu poiskali trenerja Vemala Omeragiča, ki je takole ocenil start Rudarja v letošnjem prvenstvu:

„Zavedati se moramo, da nastopa Rudar v letošnjem prvenstvu s polovico novih igralcev, zato je nepogoče čez noč pričakovati rezultate. Najmanj kakšnih petnajst do dvajset dni bo še potrebnih, da se bodo igralci povsem vključili v novo sredino. Vedeti pa je tudi treba, da s tem, ko sem prevzel klub, še niso bili vsi problemi rešeni, kajti naša glavna naloga v letošnjem letu — kot sem že večkrat poudaril — „da najprej dobro organiziramo klub, šele nato pa bodo prišli tudi rezultati.“

V Vinkovce smo odpotovali resnično zelo optimistično razpoloženi. Toda naleteli smo na nasprotnika, ki je imel v nedeljo resnično svoj dan in igral izredno dobro. Igralci Rudarja so se trudili,

vendar je bilo v njihovi igri veliko napak. Poleg tega so igrali izredno zmedeno in plašno. Ko so prejeli prvi zadetek, pa so povsem popustili. Nedeljsko srečanje je pokazalo, da še vedno niso zadosti psihološko pripravljeni in da še nimajo dovolj zaupanja vase. Sicer pa, če smo že izgubili, je bolje, da smo izgubili s tako visokim rezultatom, bodo vsaj igralci spoznali, kaj vse jim še manjka.“

K temu naj dodamo še to: zavedati se moramo da novi trener Rudarja Kemal Omeragič nima neke čarobne palice, s katero bi lahko čez noč ustvaril moštvo.

Potrebno je strpljenje, način dela in disciplina, ki jo je uvedel — ne smemo pozabiti, kako je bilo prejšnji leti — Vse ti pa bi morali biti porok, da bo v svojih načrtih uspel ter letos ustvaril trdno drugoligaško moštvo, od katerega bomo lahko v naslednjih letih veliko pričakovali.

Upati je, da bodo obrazi navijačev zadovoljni že v nedeljo, ko bo v Velenju gostovala Bosna. O tem srečanju je Kemal Omeragič dejal: „To je zelo dobra ekipa, zato bodo morali igrati vsi nogometaši izredno borbeno. Pričakujemo pa tudi veliko pomoč vseh navijačev.“

S. VOVK

RAZPORED TEKEM NK RUDAR V JESENSKEM DELU PRVENSTVA 1979/80 V II ŽVEZNI NOGOMETNI LIGI — ZAHOD

19. VIII.	Dinamo : Rudar
26. VIII.	Rudar : Bosna (16.30)
2. IX.	Novi Sad : Rudar (16.15)
9. IX.	Rudar : Leotar (16.00)
16. IX.	Kikinda : Rudar (15.45)
23. IX.	Rudar : Spartak (15.15)
30. IX.	Istra : Rudar (15.00)
7. X.	Rudar : Iskra (14.45)
14. X.	Zagreb : Rudar (14.30)
21. X.	Proleter : Rudar (14.15)
28. X.	Rudar : Vrbas (14.00)
4. XI.	Rudar T. : Rudar (13.30)
11. XI.	Rudar : Famos (13.15)
18. XI.	Jedinstvo B. : Rudar (13.00)
25. XI.	Rudar : Maribor (13.00)

Osvojili dvanajst medalj

Velenjski atleti so bili uspešni na republiškem prvenstvu v Celju — Režek, Rošar in Samu republiški prvaki — Makovšek novi rekorder

Konec preteklega tedna je bilo v Celju republiško posamično atletsko prvenstvo za članice, na katerem so se velenjski atleti zelo dobro odrezali, saj so se s prvenstva vrnili kar z dvanajstimi kolajnami in s tremi naslovi republiških prvakov.

Prvo mesto so osvojili Boris Režek v skoku v daljino (741 cm), Franc Rošar v metu diska (44,60 m), in Josip Samu, ki je v slabši konkurenci osvojila tek na 10.000 m s časom 32:01,9.

Izreden uspeh pa je dosegal mladi atlet Bogdan Makovšek, ki je bil med člani v hoji na 20 km drugi s časom 1:39:36,7 in postavil nov republiški rekord za starejše mladince.

Dve drugi mesti je osvojil Peter Svet, in sicer v teku na 1.500 m ter v teku na 3000 m z ovirami, tretje mesto pa so dosegli: Obrad Lazič na 400 m ((50,7)), Tomislav Popetru na 1500 m (3:54,8), Dražan Anič na

300 m z ovirami (9:04,6) in Boris Režek v trosoku (13,82 m).

Med dekletji se je najbolje izkazala 13-letna Diana Verdev, saj je 100 m pretekla v času 13,1 in osvojila tretje mesto. Kot kaže, je pred to tekmovalko še veliko bodočnosti.

S. V.

Nogometaši gorenjesavinjske selekcije Elkoj so zavzeto pripravljajo na začetek nove tekmovalne sezone v vzhodni območni nogometni ligi. Člani in mladinci prizadevno vadijo vsak dan. V pripravah na skorajšnji začetek tekmovalne sezone so odigrali tudi nekaj tekem. Prejšnji teden so odigrali tekmo s SAK — om iz Celovca in zmagali z rezultatom 4:2, že naslednji dan pa so se pomerili z Rudarjem iz Velenja in klonili z 1:10 (0:5). Visokemu porazu je, poleg slabše in zavzete igre gostov, botrovala tudi utrujenost domačih igralcev.

Naporov na treningih res ne manjka

Dobro so se pripravili

Mladinci in člani gornjesavinjske selekcije so se zavzeto pripravljali na novo tekmovalno sezono — Člani letos načrtujejo sredino lestvice, prihodnjo sezono pa bodo poskušali doseči prvo mesto

Nogometaši mladinske in članske gornjesavinjske selekcije Elkoj so se na bližnji začetek tekmovalne sezone v območni nogometni ligi temeljito pripravljali. Trener mladincev Iv o Berdnik je povedal, da so se njegovi varovanci pričeli pripravljati 20. julija. Trenirali so trikrat na teden, treningov pa se je redno udeleževalo 18 mladih nogometašev iz Mozija in Ljubnega. Med pripravami so odigrali tudi pet prijateljskih srečanj in na njih potrdili, da so dobro pripravljeni. Ekipa je zelo mlada, saj jo sestavljajo igralci stari 16 let, v bližnji tekmovalni sezoni pa računajo na uvrstitev na najmanj osmo mesto. V prijateljskih srečanjih pred začetkom prvenstva so med drugim doma in v gosteh premagali vrstnike Dravinje iz Slovenjskih Konjic z 1:0 in Dravo v Ptujju kar z 11:4. V prvem kolu se bodo v nedeljo doma pomerili z mladinci s Pragerskega.

Zavzeto so se pripravljali tudi nogometaši članske selekcije. Trener Feri Benčik je priprave ocenil takole: „Treniraje gornjesavinjske selekcije Elkoj sem prevzel pred kratkim in

moja prva naloga je bila oblikovati moštvo. Igralci so bili kot ekipa premalo izdelani in premalo uigrani, za uresničitev cilja, pa bomo rabili precej časa. S. pripravami smo pričeli 22. julija, trenirali pa smo vsakdan. Odigrali smo pet prijateljskih srečanj, večino z močnejšimi nasprotniki. Z rezultati sem zadovoljen in menim, da uspeh v bodoči tekmovalni sezoni ne more izostati, če bodo imeli fantje še naprej tako resen odnos do treningov in tekem. Poudariti seveda moram, da se moštvo ne da narediti čez noč in da bomo morali v delo vložiti še veliko naporov, če želimo sestaviti takšno moštvo, ki ga od teh igralcev pričakujem. Borili se bomo za sredino lestvice, že v naslednji sezoni pa načrtujemo osvojitve prvega mesta.“

Želel bi tudi, da bi v tej lepi dolini zavladali resnično športni in prijateljski odnosi in da posamezniki s svojimi preveč lokalističnimi pogledi ne bi preprečevali športnih uspehov. Le to je zagotovilo za hitrejši razvoj nogometne igre na tem področju.

J. PLESNIK

Boris Režek, Franc Rošar, Bogdan Makovšek in Josip Samu (od leve proti desni) zadovoljni z uvrstitvami.

Začetek republiške nogometne sezone

Pojutrišnjem, v nedeljo, 26. avgusta se v vseh republiških nogometnih ligah začne nova prvenstvena sezona, ki tudi tokrat prinaša bistvene tekmovalne spremembe. Selekcije bodo spet nastopale v enotni republiški ligi in v dveh območnih, kar po neuspelem lanske letnem eksperimentu pomeni vračanje k staremu tekmovalnemu sistemu, ki je veljal pred leti. Prvenstvo bo tako nedvomno spet bolj zanimivo in kvalitetno, zato so se v vseh selekcijah lotili priprav na start v novo sezono še posebej skrbno. Selekcija Šmartnega se je za nastop v enotni slovenski ligi pripravljala od 24. julija dalje pod vod-

stvom trenerja Bojana Prašnikarja in njegovega pomočnika Draga Napotnika. Trenirali so petkrat tedensko in odigrali tudi precej prijateljskih srečanj. Kot pravi trener Prašnikar, jih v novi sezoni čaka težko delo, saj je ekipa zelo mlada in mnogi igralci neizkušeni. Ker pa se za uvrstitev v najboljšo enajsterico poteguje kar 25 nogometašev, ki trenirajo zelo marljivo, upajo, da bodo ob koncu prvenstva pristali nekje na sredini lestvice. Selekcija iz Šmartnega ob Paki bo prvo jesensko preizkušnjo opravila v nedeljo v Ljubljani, kjer se bo srečala s selekcijo Ilirije.

J. K.

V Velenju raste novi rod kotalkarjev

O delu kotalkarskega kluba Velenje ter o njihovih pripravah na organizacijo republiškega prvenstva v umetnostnem kotalkanju, ki bo jutri, 25. avgusta s pričetkom dopoldne ob 7.00, popoldne ob 15. uri smo se pogovarjali z Bojanom Osolnikom, tehničnim vodjem kluba

V Velenju že sedemnajst let deluje kotalkarski klub, ki se je pred leti lahko pohvalil z vrsto dobrih kotalkarjev, ne le v republiškem, ampak tudi v državnem merilu. In kakšno je življenje danes v klubu? O tem smo se pogovarjali s tehničnim vodjem kluba, Bojanom OSOLNIKOM.

„Po jesenskem zatišju in zimskem nedelju je spomladi, po ob čnem zboru, pričel delati na novo kotalkarski klub, v katerem se je zbralo nekaj zanesenjakov, ljubih

nekdanjimi tekmovalci ni pravega veselja, da bi se žrtvovali za takšno delo. No, nekaj jih vendarle dela in si prizadeva, da bi se kotalkanje v Velenju znova razmahnilo. Ob tem bi rad poudaril, da so vrata v klub odprta vsakomur in ob tej priložnosti vabim vse nekdanje kotalkarje, da bi se vrnili v klub in pomagali pri vzgoji novih kotalkarjev. Ne bi smeli pozabiti, da je vendarle v preteklosti klub zanje mnogo žrtvoval.“

Sedaj delajo v klubu štirje trenerji, ki so bili tudi sami tekmovalci. Zaradi njihovega študija seveda nanje ne moremo računati skozi vse leto.“

Kako se vzdržujete?

„Razvrščeni smo med rekreatorje, zato seveda ni dovolj denarja. Dobimo nekaj nad 50 tisoč dinarjev na leto, to pa ni niti za vzdrževanje kotalkališča, da ne omenjam tehnične opreme, ki je zelo draga. Omenim naj le, da je bila plošča nazadnje brušena pred enajstimi leti.“

Konec tedna boste v Velenju organizirali republiško prvenstvo v umetnostnem kotalkanju?

„Te prireditve nismo sprejeli zaradi tega, ker bi imeli veliko denarja, ampak zato, ker, navzlic vsemu naša ploščad najbolj ustreza za takšno republiško prireditev. Na prvenstvo se v klubu marljivo pripravljamo. Delo teče po skupinah, treninge imamo vsak dan, trajajo pa štiri do pet ur. V članski, mladinski in pionirski vrsti bo skupaj nastopilo 17 kotalkarjev. Pričakujemo, da se bo prvenstvo udeležilo okrog 60 tekmovalcev iz vseh slovenskih klubov. Tekmovanje se bo začelo 18. avgusta že zjutraj, ob 7. uri z obveznimi liki, uradna otvoritev prvenstva pa bo ob petnajstih, nakar bo na sporedu prosti program.“

Ljubitelji kotalkanja ob tej priložnosti vabim, da si republiško tekmovalje ogledajo v čim večjem številu.“

STANE VOVK

Prihodnji teden začetek za rokometarje

Rokometarje Velenja, ki bodo letos spet nastopale v drugi zvezni rokometni ligi, se marljivo pripravljajo na začetek prvenstva — V pripravljalnem obdobju so odigrale vrsto tekem — Jutri zvečer ena izmed zadnjih preizkušenj pred začetkom prvenstva

Prihodnjo soboto se bo začelo prvenstvo tudi v drugi zvezni rokometni ligi — zahod, kjer bodo letos tekmovali tudi rokometarje Velenja, ki so spomladi osvojile republiški naslov republiških prvakinj. Za začetek tekmovalne se dekleta pod vodstvom trenerja Franca Ramskoglerja že dalj časa izredno marljivo pripravljajo.

S. pripravami so začele 25. julija. V tem času so deset dni nabirale moči na Pohorju, odigrale pa so že več prijateljskih srečanj doma, pa tudi na tujem. Tako so bile pred nedavnim pod pokroviteljstvom TGO Gorenje v Muenchenu in v Grassau, kjer so si med drugim ogledale tudi gorenjsko tovarno Koerting. V Muenchenu so odigrale tri prijateljske tekme z ekipama, ki tekmuje v nemški prvi oziroma drugi ligi. Z ekipo FC Bayern /prva

liga) so eno srečanje izgubile z rezultatom 15:12, drugo pa dobile z 11:9. Rokometarje VST Muenchen — Ost (druga liga) pa so premagale z rezultatom 27:6. V tem mestu so si ogledale tudi olimpijsko vas.

Doslej so velenjska dekleta odigrale tudi nekaj tekem z zagrebško Lokomotivo, z ekipo Zrinski iz Čakovca, v torek pa so odpotovale v Banjo Luko, kjer so prav tako odigrale nekaj prijateljskih srečanj.

Jutri zvečer bo v Velenju gostovala ekipa Alplesa, srečanje pa bo v Rdeči dvorani s pričetkom ob 19. uri, v četrtek, 30. avgusta pa bodo imele velenjske rokometarje še eno preizkušnjo. Tega dne se bodo v Rdeči dvorani sestale z rokometaricami Maribora. Srečanje se bo začelo ob 18. uri.

—SV—

Rokometarje Velenja s trenerjem pred srečanjem z ekipo Lokomotive

Organizirano planinstvo v Gornjem gradu

Pravo zanimanje in odkrivanje naravnih lepote slovenskih planin se je pričelo v drugi polovici 19. stoletja. Slovenija je alpska dežela. Zaradi lege gorskega sveta, z gozdovi poraščene planine in gričevje, je razumljivo, da so tuji osvajači začeli organizirano osvajati lepi gorski svet in mu dajali tuja imena, da bi ga lažje izkoristili v gospodarske, turistične, politične in vojaške namene.

Proti koncu 19. stoletja, pa se je tudi med Slovenci začela prebujati narodna zavest. Mnogi slovenski planinci so delali zato, da bi imeli svoje organizirano planinstvo. Leta 1893 so v Ljubljani ustanovili „Slovensko planinsko društvo“. V istem letu je bila ustanovljena podružnica društva v Kamniku in takoj zatem 28. 8. 1893 pa še podružnica društva za Savinjsko področje, katere ustanovni občni zbor je bil v Mozirju. Takratna Savinjska podružnica je delovala v gornji in spodnji Savinjski dolini. Ustanovljeni so bili tudi odseki po večjih krajih Savinjske doline. Odbor podružnice je imel 4 člane, v katerem pa so bili še predstavniki odsekov, ki so organizirano delovali na svojih področjih.

Med glavnimi pobudniki za ustanovitev Savinjske podružnice je bil FRANC KOCBEK, takratni nadučitelj v Gornjem gradu. Bil je tudi prvi predsednik in blaginjak podružnice. Predsedniško delo je upravljal od ustanovitve 1893, pa vse do leta 1927. Še istega leta se je sedež podružnice preselil iz Gornjega grada v Celje, kjer je bil prvi tajnik Ignac Zganec in pozneje Zdobek, oba učitelja iz Gornjega grada. Da je sedež podružnice od ustanovitve pa do preselitve v Celje dejansko bil v Gornjem gradu, je razvidno iz arhiva, shranjenega pri Jakobu Filachu.

Ko smo bili Slovenci še pod avstroogrsko monarhijo, se je naše mlado organizirano planinstvo moralo krepko boriti za svoj narodni obstoj z močnejšo nemško planinsko organizacijo imenovano „ALPENFÖHRE“. Toda slovenska narodna zavest je bila močnejša in je postopoma zajela ves slovenski gorski svet. Z graditvijo planinskih koč so postojanke in vrhovi dobivali slovenska imena. Savinjska podružnica je začela graditi planinska zavetišča, kot so: Kocbekova, Mozirska in Gornjesavinjska koč. Slednja je bila dograjena leta 1898 na Menini planini in je služila svojemu namenu do leta 1918, ko je pogorela. Kočo je v prvem letu obiskalo 212 planincev. Za takratne razmere zelo veliko. Drugo, že delno obnovljeno kočico, je kmalu doletela enaka usoda. Tako na gornjegrajskem področju, vse od leta 1922 pa do leta 1950, niso imeli planinci svojega zavetišča. Najpogostejše so iskali v pastirskih kočah.

Poleg gradnje koč in zavetišč je Savinjska podružnica vedno bolj natančno skrbela za razvoj planinstva. Potrebno je bilo urejati nove planinske poti in jih markirati. Gornjegrajski planinci so že takrat uredili in markirali mnoge poti na Menino,

Rogatec z Lepenatko, Crnivec na Kašni vrh. Te pomembne naloge v planinstvu je takrat zelo uspešno urejal in hkrati izvajal pokojni Matija Trobec-Tiček.

Med obema vojnama na gornjegrajskem področju ni bilo nobene industrije, ni bilo delavcev, ki bi povečali število članstva. Toda zadnjih nekaj let pred drugo svetovno vojno se je mladina intenzivno vključevala v planinstvo, najprej s smučanjem na Menini in drugod, pozneje pa so začeli s skupnimi izleti v planine, katerih organizator je bil Tone Bukovec. Na pohodu je bila nova generacija, toda druga svetovna vojna je zaustavila vse delo.

Na Menini in sosednjih vrhovih pa so kljub okupaciji ostali gospodarji Slovenci, saj jih okupator nikoli ni zavzel. Planinci so postali partizani — borci za svobodo.

Po drugi svetovni vojni se je planinstvo povsem spremenilo. Z načrtnim razvojem, ki ga je nova ljudska oblast sprejela, so bile dane večje možnosti delovnim ljudem, da konstatno lepote naših planin. Tudi gornjesavinjski planinci smo se kmalu zavedli svojih hotenj in na pobudo Toneta Bukovca in Martina Voščiča, leta 1948, ustanovili odsek planinskega društva in se združili s planinskim društvom Domžale. Takratne ekonomske razmere so narokovale sodelovanje odseka s pašniško zadrugo za skupno graditev pastirsko-planinske kočice na Menini planini.

Razvoj planinstva je na gornjegrajskem področju zahteval širšo obliko organiziranosti. Na željo planincev in predvsem na pobudo Martina Voščiča, so planinci v letu 1949 ustanovili samostojno planinsko društvo v Gornjem gradu. Novo društvo je kmalu za tem intenzivno pripravljalo gradnjo novega planinskega doma na Menini planini. Z zbiranjem finančnih sredstev ni bilo lahko. Ni pa manjkalo planincem volje, zato so uspeli. S premagovanjem vseh ovir in z obilnim udarniškim delom so zgradili dom. Dokončan je bil leta 1957. Vanj je bilo vloženo mnogo truda vseh članov. Uspešno je takrat vodil društvo že pokojni Martin Voščič — Tinko, ki je bil gospodar društva in tajnik. Pri sajni gradnji doma je nesebično vlagal svoj trud tudi sedaj že pokojni Jože Urank. Sedanji planinski dom je polnih 18 let kljuboval lepemu in slabemu vremenu ter sprejemal številne planince, ljubitelje naših gora.

Leta 1975 je društvo moralo dom začasnó zapreti in ga obnoviti. Sanacija doma je trajala vse do danes. Dom pa je bil ponovno odprt že 15. avgusta 1977. Pri sedanji obnovi je bila zopet prisotna velika poštvalnost planincev, ki so pomagali s prostovoljnim delom, za kar jim gre vsa zahvala. Razumevanje so pokazale tudi tukajšnje delovne organizacije in društva. Tudi število članstva se je v zadnjem času zelo povečalo, predvsem med mladino, tako da lahko gledamo na boljše bodočnost in napredek društva.

FERDO RIFELJ

GORNJA SAVINJSKA DOLINA V NARODNOOSVOBODILNI BORBI

Večji teror, močnejši upor

Piše:
VLADO KOŠ

6. junija napade četa postojanko policistov v samostanu v Nazarjah. Postojanke niso uspeli zavzeti. Pri umiku so zažgali na žagi nekaj skladovnic žaganega lesa. Veličko, ki je bil v zasedi med akcijo v Nazarjah, se je ostalim pridružil šele pozneje. Vsi skupaj so napadli Vermane pri Goveku. Tam so partizani likvidirali domačina zaradi izdajstva, ubili pa so tudi dva Vermana, enega pa so partizani ujeli in odvedli s seboj, domačijo pa zažgali. Bataljon se je nato utaboril na Golih vrtačah na Dobrovljah. Preživljal je mirne dneve in se številčno krepil. Priključili so se mu trije Toničevi bratje. Z njimi sta prišla Stefan Vrankar in Ivan Stopar — Kitak. Prispela sta tudi Franc in Dominik Hribar, stara komunista iz Prebolda, ki sta bila pred tem v taborišču Mauthausen.

9. junija odide druga četa na terene gore Olike. Bataljon pa v celoti krene proti Savi nasproti II. grupi odredov. Vresk druge čete ni čakal. Poslal je Ivana Moguja — Marka po Letonjevo četo, sam pa je z Majcnovo in Veličkovo četo odšel proti Savi, da bi se tam srečal s Francom Rozmanom — Stanetom in II. grupo odredov. Zaradi premočne koncentracije sovražnika na tem območju in zaradi pogostih izdajstev, bataljon naloge takrat ni uspel izvršiti. Ko se je vrnil Ivan Mogu — Marko in skupaj z drugo četo pripeljal veliko novincev na Dobrovlje, tam ni našel nobenega obvestila.

V dolini se je pojavil partizanski dezertir, prejšnji orožnik iz Gornjega grada, Stefan Domanjko — Rustja z nemško policijo in na veliko izdajal. Moški so bežali v partizane. Vse več novincev je zahtevalo, da sta Mogu in Letonja formirala peto četo in za komandirja postavila Franca Repovža — Reka, za politkomisarja pa Murija. Četa je bila skoraj neoborožena, zato je bilo treba poskrbeti za oborožitev. Premaknili so se proti Mozirskim planinam. V Kršah so padli v zasedo Vermanov. Novinci so se porazgubili. Le dvanaest jih je Mogu pripeljal v Mozirske planine in jih takoj priključil Letonjevi četi.

V tem času sta se na poti proti Krajncem bataljonu II. grupe odredov na Koroskem pojavila Silas in Bor, komandant in komisar I. bataljona z namestnikom komandanta Vreskom. Spremljala jih je I. četa bataljona, ki jo je vodil Ivan Pintar — Robin. Četa je bila sestavljena iz Revirčanov. 11. julija se pojavi četa na območju Planine in Tera. Pri višinskih kmetih si preskrbi hrano. Dva dni pozneje se četa pojavi v Lučah in se še isti dan spopade z vermansko zasedo v Solčavi. 28. julija zasede Radmirje in likvidira tri nemškutarje. V naslednjih dveh dneh obišče kočico na Javorju, se zglopi pri celfirerju Francu Kosnaču in blokfirelju Jožetu Kosmaču v Konjskem vrhu in likvidira Vavdija, pastirja, ki je 15. julija izdal partizana — brata Alberta in Jožeta Kolenca iz Gornjega grada, ki so ju ustrelili. Kočo in mrtvega pastirja so partizani zažgali. Isti dan so obiskali tamkajšnje kmete. 1. avgusta obiščejo borci kmeta Tirška v Teru in Kopušarja na Primožu. Dan pozneje pa Nemci in Vermani iznenadijo četo v taborišču na Teru, ranijo enega partizana ter ubijejo borca Mohorja iz Radmirja. V noči iz 5. na 6. avgust partizani zažgejo Mozirsko kočico. 19. avgusta postavijo med Ljubnem in lučami zasedo poštnemu avtobusu, naslednji dan pa pri Rogačniku v Novi Štifi napadejo skupino Vermanov. Ubili so bili štirje Vermani, dva pa sta bila ranjena. 23. avgusta četa rekvirira živila v Papaževi in Jezemikovi trgovini, v Konjskem vrhu. 30. avgusta pa so partizani pri Urbanu Plesniku, t.j. Robniku v Solčavi skuhal večerjo in se umaknili.

Zgodilo se je prav to, kar so Nemci v strahu pred pomladjo 1942 pričakovali. Moč upora je rasla, izdajstva in pregoni niso imeli uspeha. Okupator in njegovi delavci so bili prestrašeni in negotovi zaradi tega, ker so se njegove patrulje stalno srečevale z zasedami partizanov. Nemci in Vermani so imeli žrtve, partizani pa so likvidirali izdajalce. Prebivalci niso bili ponižni in ubogljivi, nemška propaganda ni imela želenega uspeha. Borbo partizanov z orožjem je spremljala psihološka vojna, ki jo je povzročala učinkovita

partizanska propaganda. Nemci so se poskušali otresti neprestane nevarnosti z nenadnimi „partizanskimi“ napadi, vendar največkrat

brez uspeha. Kar jim je preostalo, je bil teror in aretacije izda sodelavcev.

Približno teden dni pred prihodom Krajncevega bataljona grupe odredov so hoteli s I. štajerskim bataljonom dokončno obračunati. Prodirali so v dveh kolonah v Podhodom pod Bistkjer sta taborili prvi dve četi z vodstvom bataljona. Spretni borci in nedogovorjena povelja med nemškima kolonama močno zasedo Nemcev sta bataljon rešila pred obkolitvijo večjimi žrtvami. Prisotnost bataljona na tem območju in neprestiki s prebivalstvom, kakor akcije partizanov, so tudi na Solčskem sprožili aktivni odpor in s tem začetek odporniškega gibanja. Jakob Veber iz Koprivne, Ciril Sem z Ljubnega, Franc Ošep Bevshek in Franc Herle iz Solčave so se sestajali pri Ošepu, in stike vsi zimo 1941/1942 s partizani, snovali propagandne akcije zbiral obveščevalne podatke in jih po Herletovi zvezi z Viktor Krčem odpošiljali partizanom preko Nazarij in po Vrhani Jezerskega. 28. junija 1942 so partizani že prvič obstreljali Solčavo in ranili v prsa Franca Holerja. 20 partizanov je 6. junij napadlo Solčavo, kjer je bil ranjen policist. Isti dan so napadli Luče. V tem času se partizani pojavljajo tudi v Matkovem kotu Logarski dolini. 19. avgusta se je štab II. grupe odredov Simonovim bataljonom prebil v Matkov kot in se v Logarski dolini nahranil pri Plesniku in Logarju. Nekaj podobnega se je pripetilo 30. avgusta pri Urbanu Plesniku — Robniku v Solčavi. 15. decembra je dvajset partizanov prve koroske čete s komandirjem Alojzom Vreskom napadlo Solčavo. Založili so se s hrano v trgovini, pošti pobrali denar ter zaplenili puško z municijo in uniformo. Založili so se tudi s cigaretami. Pred odhodom so opozorili učitelja, učitelja in nekaj drugih, naj ne sodelujejo z okupatorjem. Uspeh napada na Solčavo je imel velik odmev in se je v tem razširila po celi Gornji Savinjski dolini ter na korosko stanožnikane so bile nemške trditve in propaganda, da so bili Dobrovljah uničeni vsi partizani.

Štab II. grupe odredov se nahaja s Simonovim bataljonom Gornji Savinjski dolini. Komandant Stane se je s štabom in zasedel pod Veliko planino ločil od bataljona in prispel 18. avgusta Dobrovlje. Janko Sekirnik — Simon se je s svojim bataljonom utaboril na Menini planini. Franc Poglajen — Krajnc pa je prisiljen napraviti velik ovinek preko Gorenjske, Karavank, Koroske in se sestal s I. Savinjskim bataljonom ob približno istem času na Beli peči pod Raduho. Prihod teh dveh bataljonov je končnil cilj naporov za izpolnitev obljube Franca Rozmana Staneta iz leta 1941, ko je obšel v Ljubljano po navodilu obljubil, da se bo vrnil na Štajersko, in to ne sam. Po pronesrečenem preboju se je 19. maja 1942. leta s 531 moški ponovno prebiral preko Save, vendar ni uspel. Tokrat je dvomesečnem pohodu 18. junija preko Gorenjske prodrl na Štajersko z dvema bataljonama z vsega 80 borci.

Snidenje Silasovega I. bataljona in Krajncovega bataljona grupe odredov je bilo dokaj nenavadno, povsem borbeno vojaško. I. štajerski bataljon so pri Beli peči pod Raduho napadli Nemci. Borci bataljona so kaj kmalu opazili, da Nemce napada nekdo s strani. Tudi Nemci so spoznali, da tokrat nimajo oprijama z izmučenim Krajncem bataljonom in da ne morejo nikakor vztrajati v boju, še manj pa zagotoviti organiziran umik. Zato so panično bežali. Že med bojem posebej pa pri preganjanju Nemcev preko skalovja Bele peči, so se borci obeh bataljonov seboj povezali in spoznali ter Nemce združeni pregnali v dolino.

Po prihodu Staneta s štabom II. grupe odredov na Dobrovlje-le-ta takoj pošal kurirja Viktorja Šoštarja — Miho v I. Štajerski bataljon s sporočilom, da se takoj vrne na Dobrovlje. Z njim je odšel tudi Strgar. Ob prihodu v bataljon sta tam našla Jožeta Letonja Kmeta, zdaj sekretarja Savinjskega okrožja. V tistem času je imel sestanke s koroskimi aktivisti.

(Nadaljevanje sledi)

VELIKA POLOMIJA

Piše: Milan Zrinski

Riše: Jelko Peterlin

49. „Saj niti sam ne veš, kdaj boš potreboval pomoč. Mogoče že jutri. Zato je vse skupaj le dobra naložba zase“, je pomodoval Apis. Stanku se je zdelo takšno razmišljanje nadvse človeško. „No, prejele, ko si mi pripovedoval o očetu, sem ti mislil nekaj reči“, je spet začel pogovor Apis. „Da ni podpiral rdeče, si rekel. Po mojem je imel morda do neke mere prav.“ V trenutku mu je izginil nasmeh z obraza, kar je Stanko le redkokdaj opazil pri tem dobrodušnežu.

50. „Glej“, je Apis nekoliko sklonil obraz nad mizo. „Mislim da ni bilo malo takih, ki so po krivici trpeli zaradi tistih, ki so se sli revolucionarje ... Če bi takrat bilo po naše, bi imeli tudi mi zdaj blagostanje, zaslužek, ... skratka vse, kar vidiš in uživaš tu.“ Spet se je razgovoril, kot ponavadi. Začel je primerjati njuno staro domovino s to novo, bogatejšo. Stanka je prevzel z govorjenjem tako, da mu je kmalu začel pritrdjevati.

51. Pozneje se je večkrat vračal, če ni bil prav tisti večer usoden. Sicer pa zaradi razgibanega dogajanja v naslednjih dneh imel veliko časa za razmišljanje. Blišč tujega bogastva, katere delček je zdaj pripadal tudi njemu, je mladega Stanka kmalu premamilo ... Povsem jasne pa so mu postale stvari tisti hip, ko je prvič znašel na Hilfenstrasse 112. Pravzaprav se je na listek, mu ga je pustila Mira, spomnil povsem slučajno.

vaš
obveščevalec

koledar

dežurstva

DRAVNIKI V ZDRAVSTVENEM DOMU VELENJE

4. 8. 1979 dr. Grošelj, nočni
Zinaić
5. 8. 1979 dr. Kopitar, notra-
ji dežur mi dr. Ilić
6. 8. 1979 dr. Kopitar, notra-
ji dežur mi dr. Ilić
7. 8. 1979 dr. Poles, nočni dr.
Lebemič

OBOZDRAVNIKI V ZDRAV-
STVENEM DOMU VELENJE

5. in 26. 8. 1979 — dr. Teodor
Korogranc, Jenkova 25, Vele-
nje.

ETARINARJI VETERINAR-
KE POSTAJE VELENJE

od 24. 8. do 30. 8. 1979 Franc
latnik, dipl. vet. Velenje, Pre-
šernova 22 c, tel. 852-253.

mali
oglasi

VZGOJITELJICA išče sobo
Velenju za določen čas. Infor-
macije Sinigajda, Jenkova 15,
telefon 851-171.

UG-ODNO PRODAJAM kavč
n dva fotelja ter pisalni stroj
OLIVETTI — F. Vrabčič, Prešer-
nova 14, Velenje.

PRODAM Zastavo 101. Na-
slav v uredništvu.

PO UGODNI CENI PRO-
DAM IFiat 850 Special, potre-
ben manjšega popravila. Peter
Režen, Koroška 18, Šoštanj.

V VARSTVO sprejem 2
najhujši otroka — takoj. Naslov
v uredništvu.

PRODAM Fiat 850 Sport,
caramboliran, vozen, registriran
lo julija 1980. Marčičko, Lili-
ka 4 — Pesje, Velenje.

PRODAM avto Sunbeam,
etnik 72. Adolf Verdnik, Cesta
V/10—Gorica, Velenje.

PRODAM osebn avto
FORD 12 m, letnik 1969, dobro
ohranjen. Franc Antelj, Gre-
gorčičeva 24, Velenje (telefon
850-9920).

PRODAM 7 parcel za vi-
cend hlišce ob cesti. Naslov v
uredništvu.

V VARSTVO vzamem otro-
ce v dopoldanskem času. Infor-
macije: od 19h do 21h po tele-
fonu 8351-596.

PRODAM Zastavo 101, let-
nik 19974. Naslov v uredništvu.

UGODNO PRODAJAM GS
Club letnik 75. Informacije
Vdovič, Šercerjeva 7, Velenje.

PRODAM Zastavo 101
Lux, 1letnik junij 1977. Infor-
macije: na naslov Šlandrova 9,
Velenje.

kino

REDNI KINO VELENJE

24. 8. — petek ob 18 in 20 uri
BRODOLOMCI IZ BOEINGA 747

— ameriški akcijski
25. 8. — sobota ob 18 in 20 uri
POM, POM DEKLETA — ameriška
komedija. Režija: Joseph Ruben.
Igrajo: Robert Carradine, Jennifer
Ashley

26. 8. — nedelja ob 18 in 20 uri
POM, POM DEKLETA — ameriška
komedija

27. 8. — ponedeljek ob 18 in 20
uri TA ČUDOVITI SVET DIVJINE
— angleški dokumentarni. Režija:
Robert Dž. Rajan

28. 8. — torek ob 18 in 20 uri
INSPEKTOR V AKCIJI — italijan-
ska kriminalna. Režija: Franco
Martinelli. Igrajo: Maurizio Merli,
John Saxon

29. 8. — sredo ob 18 in 20 uri
INSPEKTOR V AKCIJI — italijan-
ska kriminalna

30. 8. — četrtek ob 18 in 20 uri
NE UKRADI MI OTROKA — ameri-
ška drama. Režija: Robert Day.
Igrajo: Linda Purl, Desi Arnaz

KINO DOM KULTURE
VELENJE

27. 8. — ponedeljek ob 20 uri
FILMSKO GLEDALIŠČE KAČA V
NEDRIH — španski barvni. Režija:
Carlos Saura. Igrajo: Garakline
Chaplin, Ana Torrent

KINO ŠOŠTANJ

25. 8. — sobota ob 19.30 NE-
UMNICA, KI JO JE TREBA UBITI
— francoski. Režija: Iv Boase. Igrajo:
Marlen Zober, Thomas Milian

26. 8. — nedelja ob 17.30 in
19.30 BRODOLOMCI IZ BOEIN-
GA 747 — ameriški akcijski

27. 8. — ponedeljek ob 19.30
POM, POM DEKLETA — ameriška
komedija

29. 8. — sredo ob 19.30 NE
UKRADI MI OTROKA — ameriška
drama

KINO ŠMARTNO
OB PAKI

24. 8. — petek ob 20 uri POM,
POM DEKLETA — ameriška kome-
dija

28. 8. — torek ob 20 uri NE
UKRADI MI OTROKA — ameriški

gibanje
prebivalstva

Matični urad Šoštanj

POROKE:

Ljubomir Melanšek, roj. 1955, pri-
učen varilec, Lokovica št. 145, Šo-
štanj in Renata Krebs, roj. 1957,
prodajalka iz Šoštanja, Koroška c.
št. 2

SMRTI

Peter Podvratnik, upokojenec, Šent-
vid pri Zavodnji 5, star 63 let; Ana
Maurer, druž. upokojenka, Šoštanj,
Metleče 20, stara 76 let; Stanislav
Preložnik, inv. upokojenec, Loče
43, star 50 let; Janez Gantar, inv.
upokojenec, Legen 56, star 64 let;
Ferdinand Topole, upokojenec,
Trobnj dol 2, star 71 let; Ivica
Hrovat, gospodinja, Celje, Na otoku
13, stara 67 let; Alojz Holcer, čuvaj,
Debro 48/a, star 43 let.

Matični urad Velenje

POROKE:

ILija Nikolič, rojen 1956, zidar iz
Velenja in Smiljka Nježić, rojena
1954, administrator iz Velenja; Mar-
tin Lenart, rojen 1957, strojnik iz
Hrastovca in Marija Goršek, rojena
1957, delavka iz Velenja; Vlado
Filič, rojen 1960, varilec iz Velenja
in Marija Požar, rojena 1958, kon-
fekcionarka iz Velenja; Stanko Glo-
bočnik, roj. 1946, delavec iz Vele-
nja in Marija Goršek, roj. 1957,
delavka iz Velenja

SMRTI:

Jurij Čevzar, upokojenec iz Velenja,
Stanetova 48, rojen 1910; Ana
Kluž, rojena 1897, upokojenka iz
Podkrajja pri Velenju 68.

ZAHVALA

Po dolgotrajni neozdravljivi bolezni nas je zapustil

STANKO SEVNIK

Ob boleči izgubi se zahvalujemo vsem, sorodnikom, prijateljem in znan-
cem za darovane vence in cvetje.

Posebno se zahvaljujemo dr. Ivanu Kralju in medicinski sestri Anici za dolgoletno požrtvovalno
zdravljenje. Zahvaljujemo se tudi častni straži upokojencev, rudarski godbi, govorniku za poslovnice
besede, duhovniku za opravljen obred ter vsem, ki so ga spremlili na njegovi zadnji poti.

Iskrena hvala sosedu Tonetu Hribarju za nesebično pomoč v najtežjem trenutku.

Žalujoči: žena Ljubica, Jadranka in Mirjana z družinama ter Silvana.

miličniki
so zapisali

14. 8. ob 10.45 je voznik terenskega
vozila LJ — 175-636, Ivan Arh,
vozil po Partizanski cesti iz Velenja
proti Šoštanju. Pri TE Šoštanj je s
smernim kazalcem nakazal zavijanje
v levo. Ko je bil že na sredini levega
cestišča, je za njim pripeljal voznik
neregistriranega motornega kolesa
Dušan Prisan s sopotnikom Zden-
kom Javornikom. Kljub temu, da je
Arih že zavijal, ga je Prisan prehi-
teval in pri tem trčil v sprednji del
Arihovega vozila. Pri trčenju se je
Prisan lažje poškodoval, Javornik
pa težje. Materialne škode je za
okrog 5000 dinarjev.

Voznik tovornega avtomobila CE —
104-3021 Ivan Zabukovnik je 18. 8.
ob 13.30 vozil po Saleški cesti v
Velenju. V semaforiziranem križišču
je pri zavijanju v levo na Kidričevo
cesto izsiljeval prednost vozniku

kolesa z motorjem Ivanu Atelšku.
Le ta je trčil v rezervar za gorivo in
v podvozje Zabukovnikovega vozila.
Pri tem se je lažje poškodoval. Po-
moč so mu nudili v velenjskem
zdravstvenem domu.

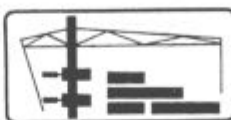
Med vse pogostejše delovne nezgode
sodi tudi tale. Na gradbišču v Bev-
čah se je hudo poškodoval Mujo
Hamzič. Zaradi neprimerne varost-
ne ograje je omahnil iz petega nad-
stropja in na veliko srečo ostal živ.
Tudi tej nesreči je botrovala malo-
marnost. Naloga miličnikov pa je,
da odkrijejo čigava.

16. 8. je na postajo milice prišel ves
okrvavljen F. K. Bil je v gostišču Na
gradu. Ko se je skupaj s prijatelji
vračal iz gostišča, so jih napadli
štirje mlajši moški F. K. je dejal, da
storilce pozna, vendar se ne more
spomniti, kdo so. Zdravniško po-
moč so mu nudili v celjski bolni-
šnici. Miličniki velenjske postaje mi-
lice proizvedejo za storilce.

GRADBENO INDUSTRIJSKO PODJETJE

VEGRAD

VELENJE, PREŠERNOVA 9
TOZD Mehanizacija

za izvajanje ključavničarskih del v Velenju

potrebujemo

5 KV ključavničarjev.

Kandidati naj pošljejo prošnje v kadrovsko službo,
Prešernova 9/a, Velenje.

Komisija za delovna razmerja
TOZD OSNOVNA ŠOLA
VELJKO VLAHOVIČ
VELENJE

razpisuje
prosta dela in naloge

1. KV kuharica za nedoločen čas s polnim delov-
nim časom
2. Snažilka za nedoločen čas s polnim delovnim
časom
3. Snažilka za določen čas s polnim delovnim
časom

Prijave sprejema komisija 8 dni po objavi.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi naše drage tete

KATICE FERENGA

rojene ŠTIMAC

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki so nam v teh
žalostnih dneh kakorkoli pomagali in z nami sočustvo-
vali. Zahvaljujemo se vsem sorodnikom, sosedom in
znancem za darovano cvetje in spremstvo na njeni
zadnji poti. Iskrena hvala govornikom Ivo Goro-
grancu in Dragu Semetu za poslovnice besede ter
pevcem za odpete žalostinke. Z vso hvaležnostjo se
zahvaljujemo osebju inštituta za tumore in klicne
bolezni Zagreb ter nečaku dr. Krunu za posebno skrb,
ki jo je posvečal pokojnici v bolnici v Zagrebu.

Vsem še enkrat iskrena hvala!

Nečak Milan Štimac z družino

OBVESTILO

Zgornjesavinjska kmetijska zadruga
Mozirje

obvešča
da bo po ugodni ceni
razprodajala žive kokoši
od 25. do 30. avgusta 1979 pri kooperantih:
Ivanu Kotniku, Ljubija 6, Mozirje
Francu Natlačenu, Gornji grad 3.

Kokoši so srednje težke, rjave, primerne za zakol ali za
nadaljnjo rejo.

Razprodaja je ves dan v navedenem roku.

Informacije po telefonu (063) 830-045, 830-010.

RUDARSKI ŠOLSKI CENTER

VELENJE

neomejena subsidiarna odgovornost
JUGOSLAVIJA

sprejema prijave v

INTENZIVNA ZAČETNA TEČAJA
NEMŠČINE IN ANGLEŠČINE

NEMŠČINA: ob ponedeljkih in sredo ob 17. uri,
pričetek 10. septembra
ANGLEŠČINA: ob ponedeljkih, torkih in četrtnih
ob 17. uri, pričetek 25. septembra

Prijave in informacije na RSC v tajništvo TOZD EKŠ vsak
dan od 6. — 14. ure, ob torkih in četrtnih tudi od 16. — 18.
ure, telefon 850-422, interna 25.

RUDARSKI ŠOLSKI CENTER

VELENJE

neomejena subsidiarna odgovornost
JUGOSLAVIJA

Kadrovsko-socialna služba

Na podlagi 22. čl. TZDR (Ur. l. SRS št. 24/77), 79. čl.
statuta TOZD Elektrokovinarske šole ter sklepa delavskega
sveta TOZD EKŠ z dne 29. 6. 1979 ponovno

razpisujemo

potrebe po delavcih za opravljanje del oziroma
delovnih nalog:

1. VODJA PRAKTIČNEGA POUKA — elektro
usmeritve in
2. VODJA PRAKTIČNEGA POUKA — kovinar-
sko-strojne usmeritve

Pogoji: pod točko 1 in 2

- da ima končano najmanj višjo šolsko izobrazbo
- da ima 5 let vzgojno izobraževalne prakse

Poleg navedenih pogojev morata kandidata izpolnjevati
še splošne pogoje za delo v srednjih šolah v skladu z
zakonom o srednjem šolstvu, morajo pa biti tudi družbeno-
politično razgledani in moralno neoporečni, kakor tudi
imeti sposobnost vodenja in organiziranja.

Osební dohodek je v skladu z določili pravilnika o delitvi
sredstev za osebne dohodke v TOZD EKŠ. Interesenti naj
pismene vloge ter dokazila o izpolnjevanju pogojev naslovijo
na Rudarski šolski center Velenje — kadrovsko-socialna
služba Prežihova 3.

Upoštevali bodo vse vloge, ki bodo prispele v roku 15 dni od
dneva objave razpisa, kandidati pa bodo o izbiri obveščeni v
roku 30 dni po preteku razpisnega roka.

ZAHVALA

Ob nenadni izgubi našega moža, oče-
ta, brata, svaka in strica

JURIJA
CEVZARJA

se prisrčno zahvaljujemo sorodnikom, sosedom in znan-
cem za darovano cvetje in pomoč.
Zahvaljujemo se tudi častni straži RLV, rudarski godbi,
govorniku tov. Karlu Zlodeju, duhovniku za opravljen
obred ter vsem, ki so ga v tako velikem številu spremlili
na njegovi zadnji poti.

Žena Anica in sin Junij v imenu vsega sorodstva

